

LO PEDRÍS

40

juliol 2010

www.lopedris.com

10 ANYS
PEDRÍS
2000 - 2010

revista trimestral d'informació

VILAPLANA

L'APLEC DE LA MUSSARA TORNA AMB FORÇA

Edita: **Lo Pedris**

Coordinació

Carme Abelló
Adela Blasi
Josep de Las Heras
Montse Ferré
Josep M. García
Hilari Juanpere
Lídia Juanpere
Jordi Mariné
Josep Mestre
Josep Pujals
Teresa Serra
Mei Salvat

Correcció

Dolors Joanpere
Francesc Mariné
Jordi Serra
Òscar Aymamí
Carme Maigí

Col·laborador

Pep Pelat és Òscar
Aymamí

Prensa on-line

Raquel Virgili

Portada

Silvia Casanova

www.lopedris.com

Composició i Impressió

sbm

D.L. T-1553-2000

Tirada 500 exemplars

Preu: 2,50 Euros

Lo Pedris és una publicació local que pretén dur la informació a tots els vilatans. Lo Pedris no assumeix, necessàriament, les opinions que els col·laboradors manifesten en llurs articles i opinions ni s'hi identifica.

LO PEDRIS

Editorial

Redacció

AVÍS MOLT IMPORTANT !!

Hola a tots i a totes!

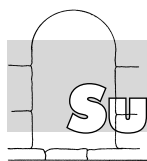
Pel que sembla i quasi bé sense adornar-nos ja fa deu anys que vàrem començar a editar aquesta revista.

Durant aquests anys hi ha hagut moments de tot i per tot, però si hi ha hagut quelcom que mai ha mancat a estat el vostre recolzament, i la nostra il·lusió.

Vist en perspectiva, els anys hi són, els números no fallen, i encara que sembli un tòpic de tots els aniversaris, voldríem agrair-vos la vostra fidelitat que esperem poder seguir gaudint-ne una colla d'anys més.

Ara tant sols resta dir als lectors, col·laboradors i equip de redacció amb molta alegria, orgull i un xic de rauxa.

MOLTES FELICITATS

Sumari

Editorial	2
Entrevista M. Concepció Espinosa Solà (Conxi)	3-5
Qüestionari La façana de l'església	6-7
Parròquia de Santa Maria Records del 250è Aniversari	8
Rutes per caminar Vallespinosa - Castell de Saburella - Castell de Selmella - Vallespinosa	9
De cinema Animalons	10
Opinió Crisi!	11
Homenatge Ramon Trilles Anguera, Valent de l'Aleixar i el Deute pendent	12
Salut El Joc i la Salut (II)	13
El nou dipòsit d'aigua ja és una realitat	14
Presentació de les "Rutes a peu per Vilaplana"	15
Nou escut de Vilaplana	15
Comencen els treballs de consolidació de l'Església de la Mussara Cooperativa Agrícola 50è aniversari de la fundació de la Cooperativa Agrícola de Vilaplana	16
Exposició "de la pensée et du faire", de Salvador Junapere	17
Nati Toral exposa al museu d'art i història de Reus	18
Notícies La Generalitat multa Unió de Pagesos	19
Torna l'Aplec de la Mussara	19
Acabada la restauració de la façana de l'església	20
Tradicions i festes Setmana Santa 2010	21-22
Festa de Sant Isidre 2010	21
Activitats	23-24
Vilaplana endins	25
AMPA DE L'ESCOLA Comiat a la primera promoció d'alumnes de 6è curs 2009-2010	26
Els alumnes de 6è s'acomiaden de l'escola	27
La Fresca	28-29
Esports	30
Pasatemps	31
7a Galeria	31

VILAPLANA

M. Concepció Espinosa Solà

(Conxi)

42 anys (mestra)

✍ Redacció

Atípica és la paraula que em ve per definir la trobada amb la Conxi. En els temps que portem de modernitats, fer una entrevista emprant el correu electrònic (tot i que per a la majoria, les necessitats presents ens hi obliguen cada dia més!) encara em sembla que està barallat amb el procediment tradicional de cadira, paper i boli.

El cert, però, és que la persona ha tornat a guanyar la màquina i (si bé la bateria de preguntes era concertada) l'aire respira àgil i contundent entre les paraules de la Conxi i ens fa arribar les olors que ens dibuixen com a persones. Veureu com s'hi noten ganes de fer coses, d'orgull de feina ben feta i d'aquell serè que és tan nostre i de la farigola...

Com és una Escola Rural?

Per començar diré que m'agrada anomenar-la l'escola de les tres "P" (petita, pública i de poble) amb un nombre reduït d'alumnes i on les relacions són molt humanes.

Els mestres que hi treballem som de dos tipus: els que sempre estem en aquesta escola i els que compartim amb les altres escoles que formem la ZER Baix Camp Nord, que són tots els especialistes que intervenen en el procés d'aprenentatge-educació dels alumnes (música, anglès, francès, educació especial i educació física)

Ara bé, el fet de ser una escola rural no implica ser diferent en tots els aspectes de qualsevol altra escola de ciutat. És una escola on els espais estan adaptats a les necessitats dels grups, on el treball internivells és constant i on es respira un ambient acollidor i personalitzat.

Conxita Espinosa

“Aquell dia no l'oblidaré mai: Quinze alumnes i dos mestres, amb les motxilles plenes, traspassant les portes i començant un camí plegats, ple d'il·lusions i d'incògnites però que sabíem que l'haviem de construir junts.”

Les persones ens coneixem i hi compartim una fita comuna que és l'educació. Les relacions són properes i penso que tothom s'hi sent acollit, integrat i que en forma part activa, cadascú en el seu propi àmbit.

Què és el millor i el pitjor d'una Escola Rural?

El millor és la diversitat de les aules, l'aprenentatge entre iguals, la dinàmica de les classes i el fet de trobar punts d'unió a tots els nivells de l'escola, adaptant a les necessitats d'edat i a les individuals de cadascú. Els que en formem part ens sentim membres d'aquesta comunitat, on tots tenim ca-

buda i un paper important i necessari. Has de tenir capacitat per treballar amb dos o tres nivells al mateix temps i si de vegades pot semblar feixuc, d'altres és del tot enriquidor, motivador i engrescador, ja que et sents realitzat en la teva tasca com a professional.

Veient els nostres alumnes, ens adonem que s'han d'adaptar a les situacions de joc i a compartir espais amb altres companys més grans o més petits; a nivell personal penso que al mateix temps que pot ser un element (potser) negatiu és també un element enriquidor.

El pitjor.... no ho sabria dir, potser a nivell professional no tens tanta varietat d'opinió i criteri, però al formar part de la ZER aquest aspecte queda bastant difuminat ja que, quizenalment, tenim un espai de debat, reflexió on prenem decisions que ens ajuden a millorar la nostra tasca educativa.

Ha estat més fàcil per a vostè pel fet de venir d'un altre poble?

No és el fet de ser de poble, sinó el fet de ser del poble veí.

Conec la majoria de pares dels alumnes (alguns amics personals) i també d'altres membres de la família, això ha facilitat molt la comunicació i l'avi-

nentesa. La gent és molt més propera.

Jo crec des de sempre en l'escola de poble. La meua filla gran, la Marina, hi ha fet tota l'escolarització de primària, ara ja és a l'institut fent l'ESO i l'Eva, que és la petita, també està a l'escola del seu poble. A més, sóc de l'opinió que un nen o nena, sempre que es pugui és clar, ha d'anar a l'escola del seu poble, on pot establir vincles amb els companys i on se sent part d'una societat, tant a l'escola com fora.

Jo com a mestra he treballat en diferents tipologies d'escola: vaig començar en una escola concertada on vaig fer els meus primers passos, després he treballat en escoles de titularitat pública que tenien tres línies, on tot i sentir-me a gust, tot era molt més impersonal.

La meua experiència a l'escola rural la vaig començar aquí, a Vilaplana. I, si bé és cert que hi he dedicat molts esforços, la trobo molt més enriquidora i penso que com a mestra puc ajudar als meus alumnes d'una manera més personalitzada, copsant allò que un necessita i potser un altre no.

Ara per ara, no la canvio per res, penso que he trobat el lloc de treball on em sento molt a gust, on em sento acoïllida i on puc realitzar-me cada dia com a mestra.

Com va ser el primer dia de la Nova Escola? Què vas sentir tot just estrenar les noves instal·lacions?

Aquell dia no l'oblidaré mai: Les emocions dels alumnes, pares i dels mestres, el sentiment dels veïns del poble en veure l'escola una altra vegada plena de vida, la incertesa de saber si tot anirà bé, si ens en sortiríem, l'alegria de fer un somni i un projecte realitat, els mitjans de comunicació a la porta cercant informació i cobrint la notícia de la reobertura del centre,... bé, enmig de tot això, quinze alumnes i dos mestres amb les motxilles plenes (tal i com va dir el president de l'AMPA en el seu escrit dedicat a l'obertura de l'escola), traspasant les portes i començant un camí plegats, ple d'il·lusions i d'incògnites però que sabíem que l'havíem de construir junts.

Creu que els nens surten millor/pitjor preparats que a una Escola "de ciutat"?

Penso que surten igual de preparats. Potser al ser nens que han estat treballant amb diferents nivells a l'aula són més competents per treballar tant a

El primer dia d'escola al setembre de 2005. Els alumnes i les famílies a la porta d'entrada.

nivell individual com en treball cooperatiu. Aquest agrupament permet d'anar repassant tot allò que has treballat, après, o estudiat en els cursos anteriors. Per altra banda, les ganes de treballar i d'aprendre les ha de posar cadascú, estiguis a l'escola que estiguis i la motivació i conducció de la classe va a càrrec del mestre.

Ara que és a l'altra banda, a grans trets, quines diferències veu entre l'escola actual i la que vostè recorda de petita?

Jo tinc bons records de l'escola quan era petita, potser ja portava per dins la inquietud del que voldria ser de gran.

La diferència més notable és que no teníem tants recursos materials i que tot es basava en el paper i en la memorització dels coneixements.

Avui per avui és molt més important la construcció dels coneixements on el paper del mestre és més de dinamitzador, de guia i de conductor, no pas d'instructor i on els recursos són necessaris perquè cadascú els utilitzi de la manera més eficaç.

Ens pot explicar alguna anècdota que recordi especialment?

Una de les primeres coses que vam fer tot just entrar a l'escola va ser un mural molt gran, entre tots, que deia: "JA TENIM ESCOLA". Ens vam fer fotografies i el vam utilitzar de bandera en més d'una ocasió.

Una altre fet que recordo amb molta emoció és la participació en directe en un programa de Catalunya Ràdio, presentat per l'Antoni Bassas, on els nens i nenes van ser els protagonistes i es van relacionar amb d'altres escoles del país, van fer de locutors, van intercanviar cançons i poemes nadalencs (era l'últim dia del primer trimestre, molt a prop del Nadal). Aquest dia el vam viure amb molt de nerviosisme però amb molta il·lusió i satisfacció per ser els escolits.

Tot i que la nostra escola està prou ben dotada, trobeu a faltar algun tipus d'equipament?

Un faaaax!!!!!! És una demanda que porto fent des del primer any i encara no me n'he sortit, però tranquils, tot arribarà!... "qui ho segueix, ho aconsegueix"!

Fora bromes, penso que la nostra escola està ben dotada en recursos, tant materials, d'espais, com de serveis, més les instal·lacions són prou noves i per tant donen un ambient agradable, acollidor, segur i de benestar.

Segur que es podrien ampliar els equipaments però un també ha d'estar sempre content amb el que té i continuar lluitant/demanant perquè sigui millor.

Ens consta que els pares, tot i ser pocs, col·laboren força en molts aspectes de l'escola o lligats amb els nens. Com valora aquest esforç extra de les famílies?

Jo n'estic orgullosa de les famílies de l'escola. Des del primer dia s'han implicat molt, han estat pendents constantment de les nostres necessitats, tant dels alumnes com dels mestres. Van ser molt valents d'apostar per l'escola del seu poble, per confiar en un projecte nou i els agraeixo la confiança dipositada en mi personalment. Realment, han defensat sempre els interessos dels seus fills i filles, han vetllat per una educació de qualitat i en les millors condicions possibles, i mai han perdut la visió de poble, de conjunt i sempre que han tingut l'oportunitat, han fet participar la resta del poble.

Han organitzat xerrades, sortides, excursions de natura, escola de pares, taller de cuina, conta-contes grups d'animació, activitats extraescolar, dinars de Nadal i estan fent un gran servei de gestionar el menjador.

I el de les Institucions (autònoma i local), què ens en pot dir?

L'Ajuntament va fer molts esforços per a l'obertura del centre. Actualment ens subvencionen, juntament amb la Diputació i el Consell Comarcal, la mestra assessora en plàstica (que porta col·laborant amb nosaltres des del primer dia de l'escola), tallers d'educació ambiental i se n'encarreguen del manteniment i neteja de l'edifici.

El representant al Consell Escolar s'hi implica i la relació és bona.

Potser ens agradaria tenir-los més propers i veure'ls més sovint, però entenem que també tenen altres dedicacions. Amb el Consell Comarcal establim relació mitjançant l'educadora social, ens visita una vegada al trimestre, i també en la gestió de les beques de llibres i menjador.

Participem activament en les activitats del Consell Esportiu: jornada de mini-atletisme i jornada a les piscines municipals, en anys alterns i conjuntament amb la ZER.

La Conxita amb la seva 1ª promoció d'alumnes de 6è curs 2009-10, des de la reobertura de l'Escola Cingle Roig a l'any 2005. D'esquerra a dreta, Jhonny, Nicolàs, Adrià, Marta, Marc i Laia.

Finalment, com veu el futur de l'Escola Rural en el context actual?

El futur de l'escola ha de ser bo. Ara bé, degut als moments actuals que travessem tota la societat, es fan retallades importants i ens preocupa que minvin els recursos de què disposem actualment.

Els nostres esforços han de continuar per treballar (tota la comunitat educativa) de manera conjunta i per poder oferir una educació de qualitat i d'igualtat d'oportunitats als nostres alumnes, que són la nostra raó de ser i existir.

Deixeu-me per acabar recordar els dies previs al setembre de 2005, on tots vam fer un gran esforç perquè tot estigués a punt: l'Ajuntament en va facilitar espais on treballar mentre hi feien obres, els pares van ajudar en tot moment i estaven pendents de les necessitats que podien sorgir, l'AMPA estava engrescada en fer moltes activitats i en acollir tota la mainada del poble (els que anaven a l'escola i els que encara s'ha-

vien de desplaçar fora vila), la Pili Prades fent-se càrrec dels alumnes de 12 a 1 i fent un servei de menjador amb la màxima qualitat possible i també vull anomenar el meu company d'aventures, el mestre Josep M., que des del primer moment es va implicar en el projecte i s'hi va abocar de totes, totes.

Gràcies a tots els companys i companyes que han passat per l'escola, per la seva dedicació i per la seva professionalitat, tant els que esteu amb mi aquest curs, com els que han anat passant durant aquests cinc anys. Tots i totes heu posat el vostre granet de sorra.

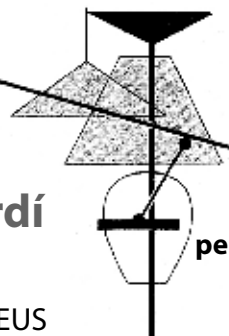
Gràcies a tots perquè avui en dia tenim una escola! Petita però gran al mateix temps, ben dotada i amb tots els serveis i espais necessaris per a dur a terme la tasca educativa amb comoditat i il·lusió, i on tots sereu benvinguts.

■ ■ ■

C. de Benidorm, 11 (cant. Peníscola) - Tel. 977 75 05 30 - 43205 REUS

**Pantalles a mida
Tots els estils
Il·luminació de jardí**

NUVIS!!!

**PREUS ESPECIALS
per a la vostra llista...
i col·locació
GRATUÏTA!!**

Neus Besora Cabré

Nuri Prades Huguet

La Redacció

Les obres de restauració de la façana de l'església de Vilaplana es troben ja en una fase avançada. Realment és una millora important. Se'ns ha explicat que pretenen recuperar l'estètica original de la façana de l'edifici tot emprant els materials i les tècniques originals.

Però us volíem preguntar si, realment quan us ho mireu, us agrada com queda? Què en penseu?

A més, creus que es podria fer alguna altra actuació de reforma, respectant el model original, per exemple, al dipòsit vell de l'aigua de la plaça de la Riba, o en algun altre espai emblemàtic del poble?

El procés de restauració de la façana ha sigut llarg. Cada vegada que passes per la plaça hi donaves un cop d'ull i t'anaves fent una idea: "m'agrada", "queda molt bé, és discreta", els colors són encertats", "quines pedres més boniques!"... Quan ja quasi bé la restauració es donava per acabada: "Oh! Aquest ribet negre no el faria o el faria d'un altre color, el negre impacta molt..."

Ara, quan les obres de restauració ja estan pràcticament acabades i després de dies de contemplar la façana, he arribat a la conclusió que ha quedat molt bé i que el ribet negre fa ressaltar tot el conjunt.

Crec que seria interessant anar recuperant i restaurant altres llocs que sovint van lligats a les pròpies vivències i records: els rentadors, la font de la Vila...

A mi personalment m'agrada el resultat de les obres, em vénen records de quan era petita, llavors encara era força visible el dibuix de la façana i em sembla molt bé que es conservi la mateixa estètica, ja que forma part de la nostra història. D'altra banda crec que s'hauria de tenir en compte la part lateral de l'abadia que dona a l'església, està en molt mal estat i contrastada visualment de forma negativa.

Qualsevol cosa que sigui en benefici del poble em sembla bé. Pel que fa al dipòsit de l'aigua, em sabia greu que el traguessin, tot i que no tingui cap valor material, és una construcció emblemàtica del poble i crec que cal conservar les petites coses que ens identifiquen. Estic a favor que s'arregli el Passeig de la Mussara, de manera que sigui un espai lliure de cotxes per poder passejar, prendre la fresca, on els nens puguin jugar sense perill o fer alguna altra activitat a l'aire lliure.

■ ■ ■

■ ■ ■

SERVEI DE TAXI 6-Q

7/8 places

L'Aleixar

mòbil 689 029 326

Comercial ROSAN

Pedrera del Coubí, 5 - Tel. 977 317 154 43206 REUS

MOQUETES

PINTURES

ESMALTS

VERNISSOS

COLES

PAPERS PINTATS

BROTRES

La façana de l'església

Roser Serra Ferré

Referent al tema de si m'ha agradat com ha quedat la façana de l'església, a mi personalment no m'acaba d'agradar. Trobo que ha quedat molt carregada de dibuix i quan la miro, en quedo com enlluernada, i alçant la vista cal a dalt del campanar trobo que queden molt diferenciats els dos estils, i això pel meu parer, no ho trobo gaire encertat.

En relació al dipòsit vell de l'aigua del poble, trobo que pel nostre poble és un orgull poder gaudir d'una obra tan bonica, però penso que si la restauren i quedés de forma similar a l'estat actual, seria una cosa molt positiva, però si acaba passant com amb la façana de l'església? En aquest cas no m'acabaria d'agradar...

Josep Guillermo Gavalda

"Trobo que ha quedat molt bé, m'agrada perquè han restaurat totes les sanefes que ja feia anys que no es veien, no m'imaginava com eren abans, donat que estaven molt gastades. Ara només falta que es pogués fer el costat, i més endavant el campanar, ja que hi ha moltes rajoles gastades.

En quant al dipòsit, crec que s'hauria de treure, ja que no fa cap servei i així milloraria molt la placeta i el carrer de Sant Isidre.

I tot el que sigui millorar, sempre és positiu.

Montserrat Aymami Bidó

Donat que no tenim gaires monuments al poble, trobo que està molt bé que es conservin i restaurin els que encara hi ha. L'opció del dipòsit vell em sembla bona. Un altre punt d'interès és el campanar, peça prou singular i emblemàtica.

Un altre lloc on ja s'ha estat treballant és el Pont Vell. Estaria bé que s'acondicionés el camí que hi porta.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

MATA
L L A U N E R I A

Raval Santa Anna, 47 43201 REUS
Tel. 977 342 832
mata@llauneria.com

TECPERVAL

TÈCNICS EN PERITATGE I VALORACIONS

Camí de l'Aleixar, 2, L-4
43202 REUS (Tarragona)
Tel. 977 32 62 44 - Fax 977 32 64 58

**ASSOCIACIÓ
DE JUBILATS I
PENSIONISTES
DE VILAPLANA**

C. del Casal, 3
43380 VILAPLANA

Parròquia de Santa Maria

Records del 250è Aniversari de la inauguració del temple

✧ Maria Huguet Mestre

Santa Maria de Vilaplana

Ja és el final de les festes que es van fer al 250è aniversari de la inauguració del temple de Santa Maria de Vilaplana.

Va ésser la fe d'un poble que, recordant els seus avantpassats, va fer la festa, va pregar, va organitzar i col·laborar en els actes, etc.

Recordem els tres últims mesos:

Actes del mes de juliol:

El dia 9 de juliol, la Mariana Vernet va donar una conferència amb el títol "Notes Històriques sobre Vilaplana". Fou molt interessant.

El dia 23, una exposició d'objectes

de metall, fusta i vímet. En total, més de 760 peces.

El dia 30, la festa dels avis. Al matí, missa i a les 15h, al Casal, dinar de cloenda de la festa amb entrega de premis, flors i regals, amb l'alegria dels 32 avis i àvies de més de 80 anys i els acompanyants que visqueren la festa amb respecte i estimació.

Actes del mes d'agost:

El dia 7, a la Sala Parroquial es realitzà una conferència sobre "La medicina a la vida rural" a càrrec de Josep Ferré.

El dia 15, a la Sala del Casal es presentà l'auto sagramental "Lloança a la Mare de Déu", original de Josep Martorell. Al mateix temps, exposició de jocs de taula, vaixelles, pintures i aquarel·les. El nombre d'objectes exposats fou: 82 jocs de taula, 51 vaixelles i entre pintures i aquarel·les, 75.

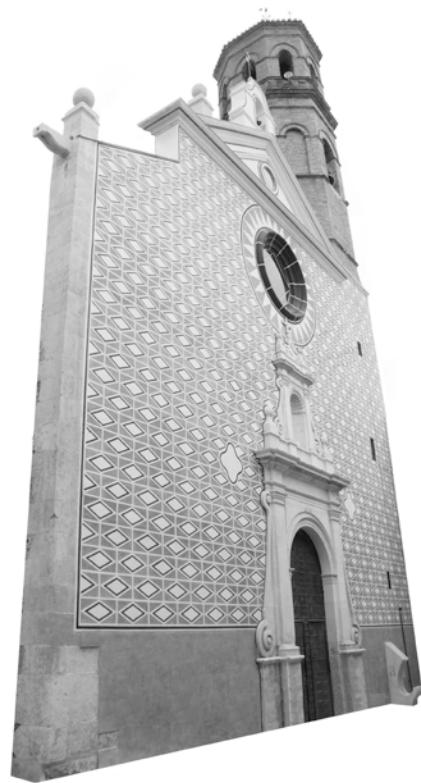
Actes del mes de setembre:

El dia 8, festa de la Nativitat de la Mare de Déu, es realitzaren els actes següents:

— La vigília, a les 9 de la nit, Vespres de la Mare de Déu.

— El dia del naixement de Maria, missa solemne presidida pel Sr. Arquebisbe. Podríem considerar el guarniment de l'altar major com una exposició, ja que semblava un jardí, que l'haguéssim trasplantat allí per honorar a la Mare de Déu i celebrar els 250 anys de la inauguració del Temple. Tot el poble en ple va resar i cantar els gojos de la nostra patrona fets pel poeta i amic Oleguer Huguet Ferré.

— Com a cloenda de la festa, el Sr Bisbe i el nostre mossèn Josep Musté,

Façana restaurada de l'església

junt amb la comissió de festes, vàrem dinar al Casal Vilaplanenc. Després de dinar, cantàrem el cant dels Adéus i ens vàrem acomiadar dient: Fins sempre i que la Verge ens doni força salut per a poder fer coses tant maques.

Vull remarcar, en nom de la Comissió, que jo també representava, que tothom va col·laborar, portant objectes i ajudant a col·locar-los, moltes vegades fins a altes hores de la nit.

Molt agraïts, ja que tot el poble va respondre a la crida de les exposicions i a les festes.

Repeteix, gràcies Vilaplana!!

VIALMA SAT

Esclofolladora
d'avellanes

Jaume Salvat Salvat
C. Major, 14
43380 VILAPLANA
Tel. 977 81 50 13
e: salsa@maptel.es

Josep M. Cardona Rodriguez

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

C/ Doctor Mallafrè núm 22

43380 VILAPLANA

e-mail: instaljmc@yahoo.es - Mòbil 664 001 318

Vallespinosa – castell de Saburella – castell de Selmella – Vallespinosa

✍ *Ester Borràs Gjol*

Ex cursió fàcil ja que es camina pràcticament tota l'estona per pista. És especialment interessant si no s'ha estat mai a la zona de l'Alt Gaià, però també per la vista cap al Camp de Tarragona i el mar un cop s'arriba al coll de les Agulles. Anar-hi els primers mesos de l'any és una bona època perquè comencen a sortir els brins verds dels sembrats de cereals, en canvi, eviteu acostar-vos-hi a l'estiu.

Deixem el cotxe a Vallespinosa (620 m), a la zona d'aparcament. Situats d'esquena al barranc de Comadevaca, anem cap a l'esquerra, pel carrer de la Font, i sortim del poble. Aviat trobem un pal indicador de Turisme de Catalunya, on la pista es bifurca, nosaltres seguim en direcció al Coll de les Agulles - Castell de Selmella, és a dir, cap a la dreta.

Arribem al coll de les Agulles (770 m) on hi ha un altre pal indicador. Per anar cap a Selmella, hem de girar cap a la dreta. D'entrada fa molta pujada, però després la pista esdevé plana.

Arribem a un altre pal indicador. La pista de la dreta ens portaria al Pont d'Armentera, cap a l'esquerra es va a Selmella.

A l'esquerra ens queda el poble, molt enrunat, ja que està abandonat des dels anys 30 del s. XX. Recte veurem un senderó que ens permetrà pujar i entrar al castell de Selmella (830 m). Atenció perquè l'entrada al castell està amagada i no es veu clarament; de fet, no és la porta pròpiament dita, sinó que s'ha aprofitat un pas entre roca i roca sota el mur. Un cop dins veurem que es tractava d'un castell amb un bon grapat de dependències, ja que va ser dels més importants del s. XI.

Un cop visitats poble i castell tornem enrere pel mateix camí per on hem vingut, fins arribar altra vegada al coll de les Agulles. Ara ens dirigirem cap

al castell de Saburella, per tant, girarem cap a la dreta.

Baixem per la pista i passem per davant de dos pilons de Turisme de Catalunya amb la inscripció "Serra de Selmella". Just davant del segon, surt una pista a mà esquerra tancada amb una cadena. Hi anem, però just davant de la cadena, a mà dreta, veurem l'inici d'un sender. L'agafem i, seguint-lo, fem cap a una bassa de Bombers i a la pista que hem abandonat.

[De fet, des d'aquest punt, hi ha diversos camins per arribar al castell de Saburella: a més a més del descrit, que és el més curt, també arribaríem al peu del castell seguint la pista per on baixàvem o seguint la pista tancada amb una cadena.]

Recuperem el fil de l'itinerari: som a la bassa i hem recuperat la pista. La seguim i fem cap al peu del turó on hi

ha el castell. Hi ha un corral, cal suposar que per a cabres. Ara ens enfilarem al castell. També ho podem fer per dos camins: pujarem per un i baixarem per l'altre.

Pugem per la pista, que fa el tomb al turonet i passa arran del mur del castell, i entrarem per la porta gran. Som a 675 m d'altitud. A dins podrem observar les dues torres que es conserven. Sortim per la porta de darrera, de la qual es conserva l'arcada. Aquesta sortida dóna a un sender de baixada ràpida pel mig dels bosc. El sender desemboca pràcticament a la cruïlla de pistes, davant del corral.

D'esquena al castell, agafarem la pista de la nostra dreta, la qual, seguint el barranc de Comadevaca ens portarà de tornada al poble de Vallespinosa, on us recomano que hi feu un tomb.

■ ■ ■

Servei Oficial:

Lucas

CENTRE AUTOTECH

Tallers

Rafel Sans

Mecànica de l'automòbil i planxisteria
Instal·lacions de fontaneria, gas i calefacció
AIRE CONDICIONAT - PLAQUES SOLARS

C/ Muralla, 23 - 43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 384

RAFEL MARTINEZ

AGENT D'ASSEGURANCES

Camí de l'Aleixar, 40 B
Tel./Fax 977 31 33 99
43202 REUS (Tarragona)

Animalons

✍ Joan M. Rovira

En una calorosa nit d'estiu en una platja del Carib, a qui no li vindria de gust una refrescant capbussada? Doncs cap allà a mitjans 70 un tal Spielberg, que encara no era el rei Mides de Hollywood, ens en va fer passar les ganes per uns quants estius. Tiburón (1975) provocava que ens ho penséssim dues vegades a l'hora de remullar-nos i sospitéssim de qualsevol ombra al mar, ja fos de sardina o daurada.

Una enginyosa campanya publicitària, la destresa d'Spielberg de suggerir sense mostrar durant bona part de la cinta i la inoblidable banda sonora de John Williams foren els responsables d'aquest èxit. Així doncs, no té raó aquella dita del mestre Hitchcock que diu que en cinema no s'ha de treballar amb nens ni animals?

De fet, ell mateix no ho va respectar. Los Pájaros (1963) és una de les seves obres més conegudes. Fixem-nos com es pot aconseguir un efecte igualment angoixant per a l'espectador però aquest cop sense utilitzar música, una

de les eines claus per al suspens dramàtic. També va ometre un element racional que expliqui el comportament dels ocells i és que no aclarir el perquè augmenta la nostra inquietud. Aprofiteu per mirar de reüll el periquito de la gàbia del menjador.

I és que els animalons en el cinema els podem dividir en dos grups: els que et menjaries i els que se't menjarien. Ja veieu que l'article tira més aviat cap a aquesta banda, així que deixarem Flippers i Rin-Tin-Tins de costat.

Imagineu-vos qualsevol bestioleta, la més inofensiva, i el cinema la convertirà en un monstre. Les formigues, un perill a Cuando Ruge la marabunta (1954) i si a més han patit els efectes nocius de la radioactivitat, doncs apa!, ja tens formigues de la mida d'un tràiler com les de La Humanidad en peligro (1954). Les aranyes, no us penséssiu pas que una picada i au!, a grimpar pels gratacels de Nova York. Més aviat passaria com a Aracnofòbia (1990) on qui rep la fiblada ja pot anar reservant plaça al cementiri.

Us heu cansat d'insectes? Voleu Amfibis? Godzilla (1998) ho era i de la branca dels rèptils tenim cocodrils Man-

díbulas (1999) o serps Anaconda (1997) i podeu apreciar ja la perillosa deriva cap a la sèrie B. I és que els monstres de làtex i darrerament digitals són apreciats companys del cinema de crispetes i dels espectadors d'ensurt fàcil. Un cinema d'entreteniment que acostuma a jugar amb la premissa de l'home com a conqueridor de la natura (fracassat òbviament) o l'home jugant a fer de déu (frustrat naturalment)

Si els voleu aquàtics, els teniu fluvials, Piraña (1978) o de mar i ben clàssics com ara Moby Dick (1956) i ja que de pas la balena és un mamífer podem mencionar El Fantasma i La Oscuridad (1996) on dos lleons es crusprien els treballadors del ferrocarril a l'Àfrica colonial. Però és clar, no podíem acabar el repàs sense un mico tan famós com Floquet de Neu però de talla XXL com és King Kong (1933).

Una fauna ben variada on poder triar i encara ens quedaria el pitjor dels depredadors, però de thriller ja en parlarem un altre dia si us sembla. Gaudiu de l'estiu i d'un bon bany a la platja.

■ ■ ■

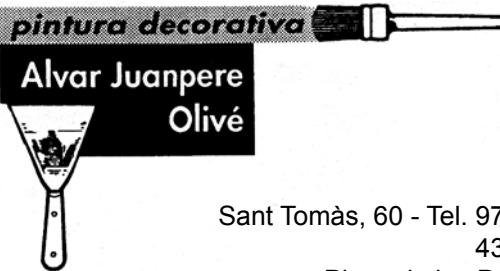
**JOSEP MESTRE
SERRALLER**

**FERRO
ALUMINI
INOX**

Tels: 977 76 82 68 - 670 45 59 04

pintura decorativa

**Alvar Juanpere
Olivé**

Sant Tomàs, 60 - Tel. 977 34 29 85
43201 **REUS**

Plaça de les Províncies, 1
43840 **SALOU**

**La Tartrana
de Cal Munter**

Confort en Allotjament Rural

Àngel Guimerà, 9 - 43380 **VILAPLANA**
Tel. i Fax 977 815 160 - Mòbil 687 415 898
www.latartrana.es

CALA PEIRONA
RESTAURANT

Carrer d'Àngel Guimerà, 1 - Telèfon 977 81 51 71
43380 **VILAPLANA**

Crisi!

✍ *Montserrat Foraster i Adserà*

La situació és complicada i s'ha de ser solidari però la proporcionalitat de la solidaritat hauria de ser justa.

No és el mateix un descompte del 5% en un sou de 1000€ que un 15% en un sou de 6000€

Després d'anunciar retallades de sous a l'entorn del 5% per a tots els funcionaris, de congelar les pensions dels jubilatsun partit d'esquerres demana que pagui més el qui més té i parlen de que a les rendes a partir de 120.000€ se'ls apugin dos punts l'IRPF i que a partir de 175.000€ anuals els hi apugin quatre punts.

Per a moltes persones és difícil d'imaginar el què són rendes amb aquesta quantitat de zeros al darrera. (I n'hi ha de molt més astronòmiques encara!) Una renda de 120.000€ anual representen 10.000€ al mes que serien més o menys 1.660.000 pessetes.

Quantes famílies mileuristes podrien viure amb 120.000€ l'any? Doncs deu. Quantes persones hi ha a Catalunya que cobrin aquestes quantitats? Diuen que unes 20.000 .

I, a persones que cobren aquests sous, voleu dir que els farà trontollar que els apugin algun punt l'IRPF? Jo crec que no! Doncs per què tantes reticències?

Amb 120.000€ a l'any es poden pagar uns cinc mestres. I pregunto: quin grau de responsabilitat poden tenir les persones que cobren això que superi el grau de responsabilitat de cinc mestres que cadascun pot arribar a tenir al seu càrrec almenys 25 alumnes ?

El gruix de persones que cobren entre 60 i 120.000€ és més gran i no estem parlant de persones que cobrin poc. Però d'pujar-los-hi l'IRPF a aquests ni se'n parla! Com a molt un descompte del 15% del sou, que tampoc crec que els faci preocupar massa.

Així podríem anar tirant avall fins arribar a les persones que després de 25 anys de serveis poden cobrar uns 2000€ al mes com les mestres, infermeres... i

molts funcionaris , que són un gruix considerable de persones. I d'aquests si que se'n recorden !

Però si encara tirem més avall hi ha els mileuristes. Amb aquests no cal calcular res. 12000 € l'any . Cobren gairebé el mateix ells en un any de treball que els de rendes altes en un mes. Molts són personal administratiu d'ajuntaments....

Més avall d'aquests encara n'hi ha molts que cobren 600€, 700€ ...amb acomiadament gairebé lliure, amb por de syndicar-se, sense poder queixar-se per res donat que ja els queda clar que la porta és molt gran i que darrera la porta n'hi ha molts que s'esperen.

A banda de tots hi ha els autònoms que formen un teixit molt important de la nostra economia; però que si estan malalts no cobren, si no tenen feina tampoc cobren i que ara els han promès canvis, diuen que millors, si compleixen això i allò i el de més enllà. Ja veurem que en quedarà de tot el que ara prometen!

Però realment què passa? Els diners on són?

Jo no sóc economista ni ho pretenc ser i entenc ben poca cosa d'economia, finances....però hi ha coses que cauen pel seu propi pes.

Segons Arcadi Oliveres, doctor en Ciències Econòmiques i professor del departament d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona, el comerç mundial mou 10 bilions de dòlars l'any i, a l'hora, els especuladors mouen 400 bilions de dòlars l'any per tant l'especulació és 40 vegades més gran que les transaccions comercials.

Us sona la taxa James Tobin per aplicar a les transaccions

financeres? El senyor Tobin va ser premi Nobel d'Economia i va calcular que si en cada compra i venda en les transaccions financeres s'apliqués un impost d'un u per mil es reduiria a la meitat l'especulació mundial i els estats acabarien recaptant 200.000 milions de dòlars a l'any. Així doncs potser caldria aplicar aquesta taxa d'una vegada, deixar-se de pedaços i de fer-ho pagar als de sempre que no són pas els qui més tenen .

I els bancs? Quan ha donat el govern espanyol als bancs? Doncs 40.000 milions €. Ens tocarien 1000€, més o menys a cada ciutadà de l'estat. I quan cobren els seus directius? I els beneficiaris a on van? Potser l'estat hauria hagut d'exigir quelcom a canvi abans de donar-los tants diners. I el frau fiscal? Doncs segons un estudi realitzat per Vicenç Navarro de la Universitat Pompeu Fabra el frau fiscal a l'estat espanyol arriba als 80.000 milions d'euros. I els paradisos fiscals? I el que cobren els esportistes d'elit ? I el que gasten els grans partits en campanyes electorals...? I la inútil despesa de l'exèrcit espanyol a Afganistan i allà a on sigui?

I la grandíssima i inútil despesa de la casa reial espanyola?

Per què no ens plantejem d'una vegada la redistribució de la riquesa? De què tenim por? De ser més pobres? A l'estat espanyol, segons Càrites, hi ha nou milions de pobres això es tradueix en que el 22'7% de la població viu sota el llindar de la pobresa dels quals 19'6% pateixen pobresa moderada i el 3'1% viuen en una pobresa extrema .

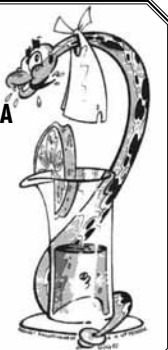
Si no volem que el nombre de pobres segueixi creixent. Si no volem que paguin la crisi els qui no l'han provocat. Si creiem que la crisi pot ser una oportunitat per aconseguir un canvi de model econòmic més sostenible i just, hem de fer molta pedagogia en primer lloc i en segon lloc exigir als partits d'esquerres que actuïn com a tals, recuperant el roig dels seus símbols i el cor de la majoria dels seus militants, que ara és el moment, és el seu moment, de marcar línies vermelles i deixar de fer el passarell dels poderosos, especuladors, clubs de Bilderberg i altres espècies per l'estil que són realment els qui ens han portat a aquesta crisi.

Endavant que "tot està per fer i tot és possible".

FARMÀCIA

M. TERESA HUGUET VILELLA

Sant Isidre, 7
43380 VILAPLANA
Tel. 977 815 379
thuget@coft.cat

RAMON TRILLES ANGUERA, VALENT DE L'ALEIXAR I EL DEUTE PENDENT

✍ *Andreu Vernet*

Els que hem tingut i tenim el neguit d'anar millorant la situació política del nostre país, sabem molt clar que fins on avui hem arribat no ha estat a canvi de res i comparant-ho amb la metàfora d'una pesada, es produeix una torna. És aquesta torna la que ens faltava per completar els racons de la geografia urbana de la Vila.

Un breu parlament in situ, una llarga conferència a la Casa de Cultura, l'entrega de simbòliques roses roges a la família i un col·loquial àpat d'un reduït grup d'assistents varen tancar l'acte polític i partidista obert a tothom.

Feia anys que un nombrós grup de veïns del carrer de l'Aigua havia demanat a la Casa de la Vila que quan s'ampliés la placeta portés el nom de l'homenajat. Se'ns va prometre que s'estudiaria la proposta.

Finalment s'ha optat per una placa de pedra, a l'igual que en altres indrets, encastada a la paret de la casa on va viure, ubicada a la placeta remodelada recentment.

Basant-nos en la presència de públic, va quedar ben demostrat que el Valent és reconegut i valorat més del que s'intuïa.

Va ser rellevant l'assistència de l'Andreu Mayayo i Artal catedràtic historiador.

Militants i simpatitzants de l'antic PSUC i Unió de Pagesos, Terrasud de Vilaplana que, per boca del "Pitxi" (Josep Mª Garcia i Abelló) ens va regalar unes reflexions (que ja havia escoltat a l'acte de Vilaplana fa nou anys) i una imatge, descrita amb paraules de l'homenajat, que a més de quatre se'ns va sobreeixir l'emoció en el moment que la sensibilitat circulava a flor de pell.

Recordo una anècdota viscuda en una manifestació, quan tots reculàvem per la pressió policial, ell avançava amb

el braços estesos i els canells junts demanant, que si calia, l'emmanillessin.

Moltes se'n saben del Ramon i el seu inseparable Paupes. També se'n saben però de molts altres activistes, que no anomenaré, per por a deixar-me'n i que van fer possible fer caure (en part) la mítica estaca del cantautor de Verges.

Moure's per terrenys minats de vi-

gilància intens

iva per forces paramilitars com van ser el sometent, la falange, força nova, guerrillers de Cristo Rei, guàrdia de Franco i tot l'estat de delators gratuïts, el més fàcil era complicar-se la vida. I així va passar, tal com ens va comentar l'historiador conferenciant.

Una societat que s'omple la boca de democràcia cal que ho demostrï donant cabuda a totes les ideologies. Totes menys les de caire reaccionari i els seus botxins.

Més endavant també s'haurà de parlar de la labor realitzada per les autoritats sorgides en contra i a favor de la sublevació militar del 1936. Les primeres, empresonades per "roges" i les segones, per "blaves" excessivament benèvols a l'expedir avals als republicans empresonats o exiliats.

El Valent, activista destacat de l'antifranquisme queda registrat, per voluntat de les autoritats locals a la documentació de la Casa de la Vila.

El deute pendent ha quedat saldat el primer dia de primavera del 2010.

Març del 2010

El Joc i la Salut (II)

Pep Chaparro.
Fisioterapeuta esportiu.

Com que el promès és deute, i tal com vaig comentar a l'edició passada, continuo amb l'article sobre la importància que té l'exercici físic per a la canalla intentant relacionar aquest amb el joc.

En línies generals, els especialistes de la salut acceptem que el comportament sedentari, entès com a absència d'activitat física habitual, és perjudicial per a les persones, afavorint o agreujant el risc de malalties diverses, contribuint a deteriorar el funcionament quotidià, o simplement impedit el major gaudi de les experiències diàries. En contraposició es considera que una activitat física moderada i realitzada amb continuïtat, ajuda a prevenir, superar o alleugerir malalties i, més encara, a incrementar la salut, el benestar i la qualitat de vida.

En l'altre extrem del sedentarisme, s'ha observat, així mateix, que la pràctica inadequada d'activitat física, bé per excés quantitatiu o per practicar una activitat inapropiada o mal realitzada pot també tenir efectes perjudicials.

Es conclou, clarament, que realitzar una activitat física en les condicions adients pot resultar beneficiós, però que tant la conducta sedentària com l'activitat inapropiada poden propiciar riscos i perjudicis greus per a la salut, el benestar, el funcionament general i, en definitiva, la qualitat de vida de les persones.

Amb l'exercici físic moderat, els

nens tenen la possibilitat de desenvolupar totes les seves qualitats i aptituds però, en un principi aquest exercici físic ha de ser general i inespecífic, és a dir, ha de comprendre totes les possibilitats del moviment i treballar el màxim d'aspectes possibles, com ara la força, la velocitat, elasticitat..., d'una manera aeròbica (resistència). L'especificitat que suposa la pràctica d'un esport en concret a edats molt primerenques pot alterar el seu desenvolupament psicomotriu i fisiològic

Hi ha molt pocs esports simètrics, que treballin d'una manera equilibrada la lateralitat, creant descompensacions i mancances que en època de creixement no resulten massa beneficioses, i si a més afegim la rígida disciplina a la que majoritàriament els entrenadors esportius sotmeten els seus deixebles, es pot entendre que el més adequat és permetre el lliure moviment expressiu del nen, que de manera natural és complet i equilibrat, i afegir a més el component lúdic per tal de crear en ells el plaer i la cultura de la realització d'activitat física.

Un cop arribat a aquest punt de barrejar exercici físic i component lúdic, ens tornem a trobar amb el joc. I és aquí on introdueixo la meua proposta per tal que pogueu practicar plegats amb els vostres fills.

NOM DEL JOC: Salt de la mula

TIPUS D'EXERCICI: Aeròbic (es treballa la velocitat i força, amb component de resistència)

TERRENY: Espai ampli a l'aire lliure (carrer).

MATERIAL: No cal cap material

específic.

Nº PARTICIPANTS: A partir de dos (il·limitat)

ORGANITZACIÓ: Els participants dempeus en filera. El primer flexiona l'esquena amb els colzes recolzats als genolls una mica flexionats i el cap també flexionat cap al pit (protecció).

EXPLICACIÓ DEL JOC: El segon participant salta per sobre del primer (pot recolzar les mans a sobre de l'esquena del primer), i es col·loca en la mateixa posició que el primer uns metres més enllà. Tot seguit el tercer salta per sobre del primer i del segon, col·locant-se en la mateixa posició uns metres més enllà del segon. La resta de participants van realitzant la mateixa operació per ordre, saltant un a un tots els companys acotxats en filera. Quan l'últim participant ha saltat per sobre del primer, aquest s'incorpora i comença a saltar un a un per sobre dels altres. Després el segon, el tercer...

Cada cop que tothom ha saltat per sobre de tots, es pot anar augmentant l'alçada dels acotxats de manera que cada cop el salt resulta més complicat. Amb els desplaçaments que implica, es pot anar traçant un recorregut pels carrers del poble.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA: "1000 JUEGOS Y DEPORTES POPULARES Y TRADICIONALES - LA TRADICIÓN JUGADA-" Pere Lavega Burgués, Salvador Ollaso Climent. Ed. Paidotribo. ISBN-84-8019-401-4.

■ ■ ■

C. Casal, 3 - Tel. 977 815 652 - 43380 **VILAPLANA** (Baix Camp)

El nou dipòsit d'aigua ja és una realitat

✍ *Tomàs Bigorra*

El passat mes de setembre anunciava l'adjudicació de les obres del nou dipòsit de subministrament d'aigua potable a l'empresa Regimovi SL i l'inici de les obres de construcció. Passats uns mesos, ara ja podem afirmar sense embuts que aquesta obra tan important i esperada ja es troba en la fase final de construcció i ja és una realitat.

Aquesta infraestructura és fonamental per a Vilaplana perquè està destinada a resoldre el problema històric de falta d'aigua que ha tingut el nostre municipi durant els estius secs dels darrers anys. Aquesta obra ha estat possible fruit del consens de totes les forces polítiques de l'Ajuntament i de l'eficàcia i l'eficiència de l'equip de govern per implicar les diferents administracions i assolir-ne el màxim grau de compromís.

El pressupost de l'obra és de 1.081.669,17 d'euros (prop de 180 milions de les antigues pessetes), està subvencionada per valor del 95 % del seu cost, i el 5 % restant, mínim obligatori, l'aporta l'Ajuntament. Per a convertir aquest projecte tan necessari en realitat, l'Ajuntament hi ha destinat molts dels recursos provinents del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PU-OSC) de la Generalitat, del Pla d'Acció Municipal (PAM) de la Diputació, i també una subvenció de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

La dificultat de l'obra a causa del recorregut, el terreny i les condicions climatològiques adverses viscudes du-

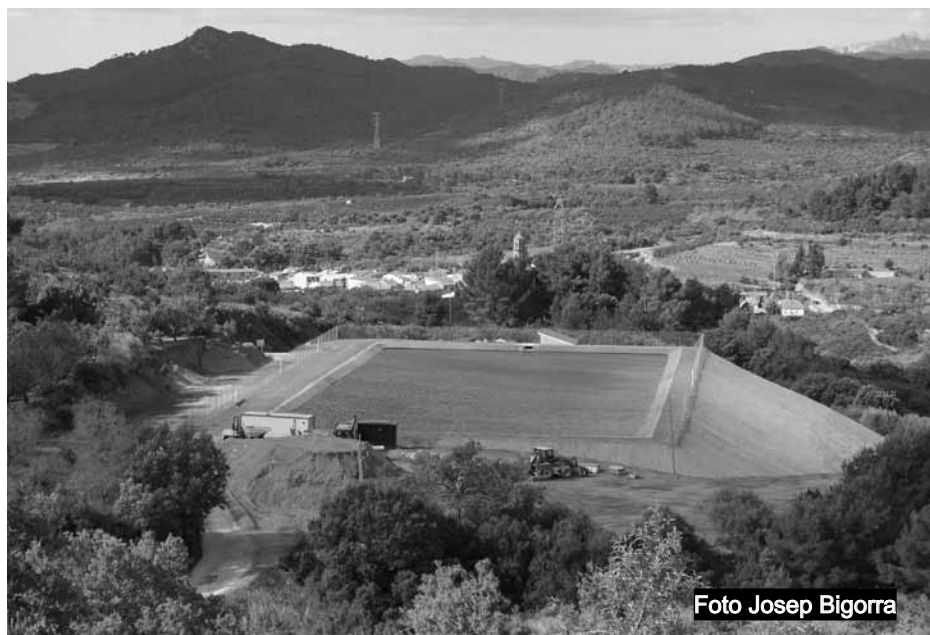

Foto Josep Bigorra

rant l'hivern passat, amb molta pluja i neu, han provocat un retard important en les previsions inicials. Però l'arribada del bon temps ha fet que l'evolució de la construcció hagi estat ràpida.

En l'actualitat, l'obra es troba en la fase final: la canonada d'abastiment d'aigua al dipòsit està acabada, el dipòsit també està acabat i ple d'aigua, la planta depuradora de l'aigua també i la xarxa de les canonades de servei estan col·locades.

A hores d'ara queda pendent d'execució la pavimentació del camí del mas de Mariné, per on transcorre la xarxa de les canonades de servei, des del magatzem municipal fins a la carretera T-704, l'escomesa elèctrica que ha de donar servei a la planta depuradora, així com la col·locació de la tanca als voltants de la planta. I, com a pas final, la

connexió de les canonades de servei a la xarxa municipal.

Una vegada la companyia elèctrica connecti per a donar servei, en qüestió de setmanes es podrà realitzar la posada en marxa de la instal·lació i el dipòsit estarà llest per a donar ple servei en condicions òptimes i amb totes les garanties necessàries.

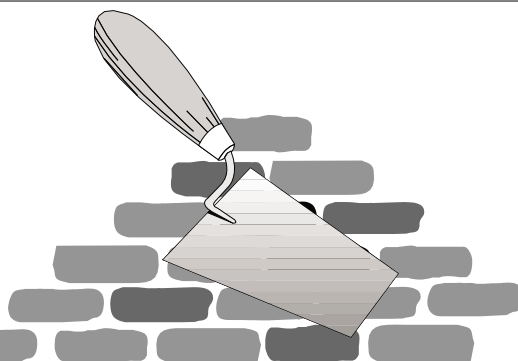
Quan estigui enllestida i en ple rendiment, atesa la importància transcendental que l'obra té per al nostre municipi, es farà una jornada de portes obertes perquè tothom pugui conèixer les instal·lacions d'aquest nou dipòsit d'aigua de Vilaplana.

Vilaplana, 2 de juny de 2010.

CONSTRUCCIONS

JOAN MESTRE SL

C/ Major, 32-3r - 43380 VILAPLANA - Tel. 977 81 51 73

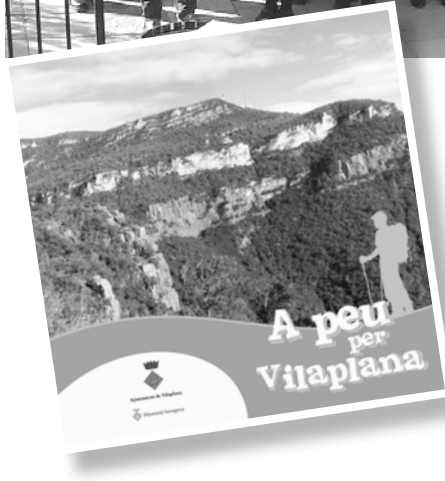
Presentació de les “Rutes a peu per Vilaplana”

El Conseller d'Innovació, Comerç i Turisme visita Vilaplana per inaugurar el projecte “Rutes a peu per Vilaplana”.

És que en una jornada maratoniana el Conseller, Josep Huguet, va visitar les principals actuacions del Pla de Foment Turístic Muntanyes de la Costa Daurada que impulsa l'ens comarcal amb el cofinançament de la Generalitat a 19 municipis que integren el Pla. Concretament, va visitar el Centre d'Interpretació Muntanyes Prades en aquest municipi i la senyalització integral dels diferents recursos turístics i naturals els municipis d'Arbolí, Alforja i l'Aleixar.

A les 5 de la tarda, a la plaça de la Riba, es va fer la presentació de les Rutes a peu per Vilaplana. A l'acte hi van assistir diferents alcaldes i regidors de municipis de la Comarca.

El projecte es tracta de 7 rutes senyalitzades, de diferent dificultat i que

recorren per llocs d'especial interès del terme. Per fer més amena l'excursió s'ha editat un llibretó explicatiu de les rutes, destacant les característiques més singulars de cada ruta. El llibretó es troba a la venda per 2 euros a l'Ajuntament, Bar del Casal, Restaurant de Ca la Peirona, al Restaurant L'Esparver, a la Botiga de Cal Teodoro i a la Casa Rural La Tartrana de Cal Munté.

Foto: Josep Bigorra

NOU ESCUT DE VILAPLANA

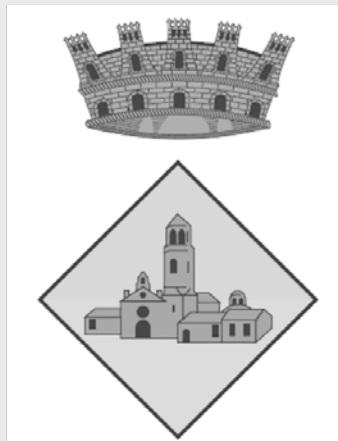
Joan Serra

Finalment, el passat mes d'abril va sortir publicat al DOGC l'oficialització definitiva del nou escut municipal.

L'any 1997 s'havien fet els primers passos per adaptar els símbols municipals a la normativa heràldica catalana, però les discrepàncies respecte al símbol proposat per l'assessor d'heràldica de la Generalitat, van fer desistir a l'ajuntament de tirar en davant l'oficialització de l'escut.

Aquest any, arran de la publicació del fulletó turístic i la guia “A peu per Vilaplana”, vam creure oportú actualitzar-lo i alhora fer-lo encaixar a la normativa vigent.

Després d'un estira i arronsa que partien de dues posicions força oposades, la proposta de Generalitat per una banda i el símbol que ens representava fins ara per l'altra, al final

Autor: Xavier Huguet Mendizabal

vam trobar una solució intermèdia que satisfà a les dues parts.

Actualment també tenim força avançat el procés d'oficialització de la bandera municipal. En aquest cas, aquesta no ha patit cap variació i ben aviat podrem dir amb orgull que la bandera amb tres franges horitzontals iguals, verda, roja i blanca serà oficial-

ment nostra i solament nostra.

Per últim, dir que el dia de Sant Isidre vam comptar amb la presència del Sr. Armand de Fluvià, un dels heraldistes més importants del nostre país i del món, que va oferir una conferència sobre l'heràldica catalana i més concretament municipal. A més, a la Sala Parroquial, vam poder gaudir d'una exposició complementària a la xerrada referent a l'heràldica municipal de Catalunya.

L'ESCUT

Escut caironat truncat: el primer d'argent i el segon de sinople al centre una vila de gules. Per timbre una corona de vila.

La vila és un símbol parlant del nom del municipi on s'hi pot apreciar clarament el contorn de l'església de Vilaplana.

Comencen els treballs de consolidació de l'Església de la Mussara

Joan Serra

Durant aquest més de maig s'ha portat a terme una Primera fase d'urgència del projecte de Consolidació de l'església de Sant Salvador de la Mussara.

Els treballs han consistit en consolidar el campanar, reparant forats, esclotxes i consolidant-ne la base. Estintolar amb bigues de ferro la façana principal i la que dona a la rectoria. Tapiat del portal i col·locació d'una porta. Per últim, també s'ha tancat amb una paret l'accés posterior per la capella lateral.

Una vegada posada aquesta primera pedra esperem que ven aviat Incasol adjudiqui la resta de l'obra de consolidació d'aquest edifici tan emblemàtic de la Mussara.

Igualment mes de maig passat, també s'han portat a terme tasques de neteja i desbrossat de tot l'entorn del poble de la Mussara i s'han col·locat 13 bancs escampats per tot conjunt, i per últim, s'ha ampliat la zona d'aparcament del voltant del refugi perquè en curt termini es té la intenció de tancar l'accés rodat a la plaça de la Mussara. Ens veiem obligats a prendre aquesta mesura, per fer front al vandalisme creixent en la zona.

ELS TRES GRUPS MUNICIPALS (ERC, CIU I PSC) VAN PRESENTAR CONJUNTAMENT LA MOCIÓ D'OPOSICIÓ AL MAGATZEM TEMPORAL CENTRALITZAT

L'Ajuntament

Manifestació en contra del cementiri nuclear a Ascó

El Ple de l'Ajuntament de Vilaplana, encapçalat per l'alcalde Tomàs Bigorra, va aprovar ahir per unanimitat de tots els regidors una moció en la qual rebutja la possibilitat que el municipi d'Ascó, a la Ribera d'Ebre, pugui acollir el futur cementiri nuclear de residus d'alta radioactivitat de l'Estat Espanyol.

Aquesta moció d'oposició a la possible instal·lació en qualsevol municipi de les comarques de l'Ebre, del Camp de Tarragona i de Catalunya de la instal·lació tècnicament coneguda com magatzem temporal centralitzat (MTC) la van presentar conjuntament els tres grups municipals del consistori (ERC, PSC i CiU). Aquesta actuació conjunta i unànime és la mostra de la recepció social que ha tingut al municipi vilaplanenc la candidatura d'Ascó a acollir aquest magatzem que ha de rebre més de 6.700 de residus nuclears de l'Estat durant una previsió mínima de 60 anys.

Aquesta moció aprovada per

l'Ajuntament de Vilaplana se suma a les mocions aprovades ja per més de 75 municipis i més d'una desena de consells comarcals de les comarques de l'Ebre, del Camp de Tarragona i les comarques de Lleida d'oposició a la instal·lació del cementiri nuclear a les nostres comarques.

És important de ressaltar que dos dels darrers municipis que s'hi ha oposat per votació de ple, que són els de la Torre de l'Espanyol i de la Palma d'Ebre, pertanyen a la zona nuclear d'Ascó, i que

sumen aquesta oposició a altres municipis de la zona d'Ascó que ja havien votat mocions contra el cementiri nuclear, que són els de Flix, Móra d'Ebre, Corbera d'Ebre, la Fatarella i el Molar, a més del rebuig del mateix Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre.

Totes aquestes expressions dels plens dels ajuntaments posen de manifest la falta de consens social existent al voltant d'aquesta candidatura.

Nota de premsa 25 de Febrer de 2010

50è aniversari de la fundació de la Cooperativa Agrícola de Vilaplana

✍ Ricard Llauredó Pellicer

En motiu de la diada de Sant Isidre a Vilaplana, la Cooperativa Agrícola va celebrar el 50è aniversari de la seva fundació.

Es va voler fer un acte molt emotiu, ple de records i d'agraïments a tots els socis presents i sobretot als socis que, malgrat les circumstàncies, tots sabem que no poden estar amb nosaltres.

Tot i que ja els vàrem esmentar durant la celebració, voldria recordar els noms dels fundadors de la Primera Junta, la qual es va formar el dia 30 d'agost de 1956.

President: Francesc Galofre i Surís

Vicepresident: Josep Mariné i Cabré

Secretari: Agustí Ferré i Obiols

Tresorer: Olegari Aixalà Mestre

Vocal: Jaume Ferré i Ferré

Vocal: Josep Aymamí i Anguera

Vocal: Carles Mariné i Ferré

Durant l'acte també es varen homenatjar tots els presidents, als quals se'ls va entregar un obsequi en commemoració del 50è aniversari i en agraïment del seu pas per la Cooperativa. Després dels diferents parlaments, es va obsequiar a tots els assistents amb un aperitiu.

Tothom recorda la manera de treballar dels primers anys de la Cooperativa, quan encara es pujaven les bales de palla a les golfes del magatzem, com es descarregaven les camionades de sacs d'amoníac de cent quilos o també quan s'anava per les cases a ensacar les avellanes i a pesar els sacs, que aleshores, eren de cinquanta-vuit quilos i mig i es baixaven de les golfes de les cases fins al camió de l'Antonio Queralt i el Josep Tost. Fins i tot podem recordar la classificació dels ous on ara hi ha la màquina de netejar avellanes, i l'entrada de les caixes de préssecs. Aquests records encara són molt presents en cadascú de nosaltres.

A mesura que el temps i les persones evolucionen, la Cooperativa també

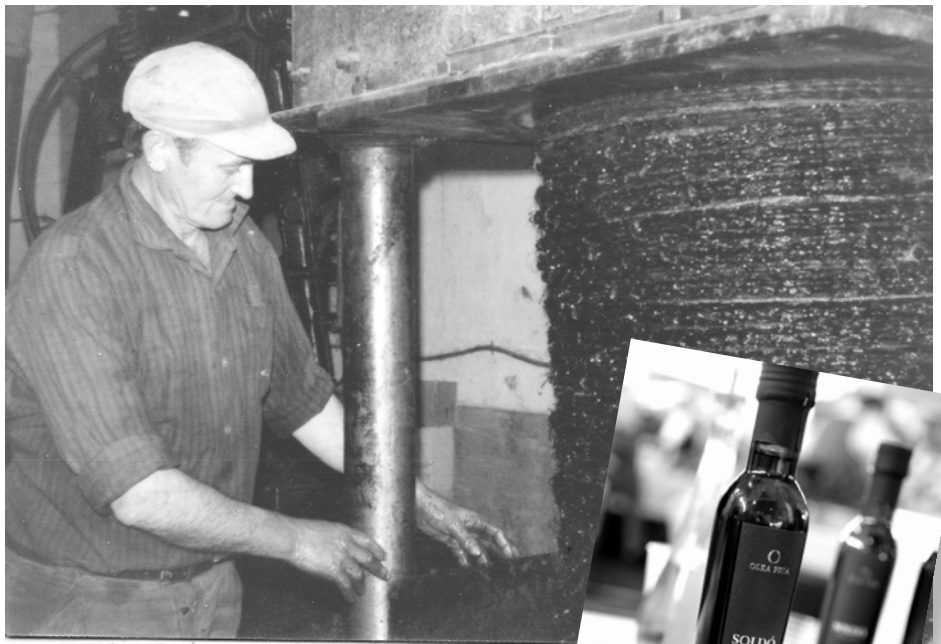

Foto: Josep Aymamí (Cedida per Montserrat Bidó)

ha mirat com millorar els serveis a oferir als socis. Durant els darrers anys s'han introduït diferents millores com són les sitges noves, el folre dels tubs d'acer, el toro, la netejadora d'avellanes, la peladora d'ametlles, la ventadora de les olives i la premsa d'oli.

Referent a l'oli tan afruitat i gustós que tenim i que tothom ens ho reconeix, podem dir que aquest any ha traspassat fronteres. I res més ben dit, ja que per primera vegada el nostre oli s'ha exportat a Alemanya, Àustria i Suïssa. Després d'un tast d'oli per la província, l'oli Soldó va ser el que més els va agradar per comercialitzar. Després de moltes reunions i va i véns, es va fer un nou disseny de la botella i de l'etiqueta per poder-lo comercialitzar, tant en agrobotigues com en botigues selectes d'aquests països. Aquest nou negoci s'ha pogut portar a terme gràcies a un soci de la nostra Cooperativa que els va deixar degustar el nostre oli, i al qual, tot i que no esmentarem els seu nom, li agraïm aquest detall.

Gràcies a aquesta nova activitat, en aquests moments estem intentant obrir, encara més, portes al nostre oli. Un oli que s'aconsegueix de l'esforç de tots els pagesos i pageses de Vilaplana. Un oli que si tots i cadascú de nosaltres

el donem a tastar a algun parent o conegut, pot arribar a tenir noves destinacions, nous projectes de futur.

Ja per acabar, voldria agrair la feina que han fet, i fan, tots els presidents i membres que han passat per les juntes i tots els socis de la nostra Cooperativa. Esperem que aquesta feina serveixi per avançar i segueixi per molts anys més, ja que intentar tirar endavant la nostra Cooperativa és agrair als pagesos i pageses de Vilaplana el seu esforç.

■ ■ ■

Àlex Masdeu i Font
Picapedrer / Restaurador de pedra / Geòleg

Mòbil 625 558 358
Web: www.picapedrer.com
Correu electrònic:
alexmasdeu@picapedrer.com
Carrer Doctor March, 1
43380 VILAPLANA

Exposició “de la pensée et du faire”, de Salvador Juanpere

Del 22 d'abril fins al 22 de maig, l'artista Salvador Juanpere va exposar a la sala La Galeria, de Barcelona, Consell de Cent, 279.

Salvador Juanpere (Vilaplana, 1953), forma part de la generació d'escultors que es dona a conèixer a inicis dels 80; el seu treball partí de referències “poveras” que després derivaren en encreuaments entre el pensament de la ciència i l'antropologia, amb obres de forta presència material i conceptual. En els darrers anys la seva obra s'orienta cap a la poètica processual i instrumental de l'escultura i el seu metallenguatge.

La seva obra és present a la Fundació de La Caixa, del MACBA, de la Fundació Collserola, de la Fundació Vila Casas, a les col·leccions Rosés, Ventós, Sunyol i a la col·lecció d'art del Parlament Escocès, a Edimburg, entre d'altres.

Ha exposat individualment a l'Espai 10 de la Fundació Joan Miró, al Palau de la Virreina de Barcelona, al Museu d'Art Modern de Tarragona, a la Fundació Vila Casas i a diverses galeries. La seva obra pública es pot veure a Reus, Terrassa, Montornès del Vallès i Barcelona; i a Finlàndia i Corea del Sud.

NATI TORAL EXPOSA AL MUSEU D'ART I HISTÒRIA DE REUS

La Nati Toral, pintora i filla adoptiva de Vilaplana, va exposar en solitari, a la Sala Quatre del Museu d'Art i Història de Reus, del 6 al 30 de maig.

Natividad Toral (Reus, 1955) és mestra de primària però la seva gran afició, des de sempre, ha estat la pintura.

Durant molt de temps va ser autodidacta fins que un bon dia va conèixer la Marta Argentina (professora d'art, asturiana) i es va apuntar a les seves classes, farà ja uns 20 anys.

Més endavant, juntament amb altres artistes, van fundar una associació de pintors amb el nom de “Pinzell trempat de Reus”.

Des de ja fa molts anys no fa servir el pinzell, només utilitza l'espàtula. La seva obra ha tingut com a tema principal

la natura i és en els últims temps, arrel d'un viatge a Lisboa, que pinta tramvies de diferents indrets que ha visitat.

Ha fet moltes exposicions col·

lectives, tant amb “Pinzell Trempat de Reus, pintors a l'oli” com amb altres artistes. Amb anterioritat ja havia fet dues exposicions en solitari.

BENZINERA
AUTORENTAT

CARBURANTS VILAPLANA

DISTRIBUCIÓ A DOMICILI DE GASOILS

Comandes: ☎ 977 328 417

Tot tipus d'articles pel seu vehicle - Obert 24 h

La Generalitat multa Unió de Pagesos per les manifestacions de Reus

La redacció

La Generalitat multa Unió de Pagesos amb 600 euros per les manifestacions de Reus i Tarragona.

El sindicat titlla de "persecució injustificada" les sancions i nega no haver respectat l'itinerari pactat amb la policia en la concentració que va acabar en incidents davant la delegació d'Agricultura.

Unió de Pagesos considera una "persecució injustificada" les dues multes de 300,52 euros cada una que els ha posat el govern de la Generalitat per les manifestacions de Reus dels dies 24 — que va acabar en incidents— i 31 d'octubre passat. L'administració catalana considera que el sindicat no va respectar les modificacions de l'itinerari proposades per la direcció general de la Policia.

El sindicat denuncia les sancions que el govern els aplica arran dels expedients sancionadors oberts contra Unió de Pagesos per no haver respectat suposadament les modificacions d'itinerari que havia proposat la policia en la manifestació de Reus del passat 24 d'octubre. El govern sanciona també el sindicat per no haver respectat els terminis legalment establerts per a la manifestació de Tarragona del passat 31 d'octubre, sense haver acreditat raons d'urgència per fer-la.

Unió de Pagesos assegura que va seguir l'itinerari pactat amb la policia en la manifestació de Reus, convocada per demanar preus justos al camp i a la ciutat. L'expedient sancionador, en canvi, assegura que els manifestants no van atendre les instruccions de les forces i cossos de seguretat durant la marxa que va acabar amb incidents, tres detinguts i una persona imputada. Unió de Pagesos va convocar una setmana després una manifestació a Reus per demanar la retirada de càrrecs contra els pagesos detinguts a Reus i per reclamar preus justos.

Webgrafia: www.avui.cat

Torna l'Aplec

Novament, la colla Cingle Roig us convida a fruit de la festa i de la natura al cim de la Mussara.

Com l'any passat hem programat activitats per a tot el dia, i esperem que el temps ens hi acompanyi. Els més agosarats ja poden començar de bon matí pujant-hi a peu des de Vilaplana, i en arribar, coca i xocolata des-feta de premi.

Ja un cop a l'Aplec, no hi ha d'haver problema ni excuses per a no ballar perquè hem preparat un curset intensiu de sardanes. Al migdia dinar popular sota els pins, i a l'hora dels adéus, amb la sardana de germanor hem de tornar a abraçar tot el llac.

Aquest aplec, de sempre, ha estat fruit de l'esforç de tots els vilaplans, però cal remarcar l'especial implicació i el protagonisme dels joves en tots els aspectes de l'organització. Creiem que aquest és el camí.

Amb tot, sempre hi ha les feines d'última hora amb les quals ens podeu donar un cop de mà. Entre tots hem d'aconseguir que la Diada surti rodona. Sabeu que a la pàgina web www.aplec-delamussara.cat hi trobareu un detall de tota la programació i altres informacions d'interès. Com l'any passat hi haurà servei d'autobús.

Enguany, a més, podrem compartir plegats l'estrena de dues sardanes compostes expressament per a l'Aplec.

Ens veurem a la Mussara. Un any més, gràcies a tots i a totes.

CAMPANYA DE NADAL 2009

RECOLLIDA D'ALIMENTS I ARTICLES D'HIGIENE A VILAPLANA

La Redacció

147 kg d'arròs
223, 5 kg de sopa
138 kg de llegums secs
60 kg de llegums cuits
99 litres d'oli d'oliva (15 garrafes de 5 litres i 24 ampolles d'un litre)
34 litres d'oli de gira-sol
1 litre de suc de fruita
200 grams de formatge
2 fuets
31 kg de sucre
4 kg de farina
2 kg de sal

10 caps de pastilles de caldo
29 pots de tomàquet
12 pots de xocolata en pols
1 paquet de cereals
2 caixes i 2 paquets de galetes
3 barres de torrons
1 caixa de polvorons
11 pots de fruita en almívar
13 paquets de puré de patata
7 llaunes de tonyina
1 llauna de sardines
12 litres de xampú
68 litres de gel
1 litre de colònia
14 pots de detergent per a la roba

Moltes gràcies per la vostra col·laboració !!!

Acabada la restauració de la façana de l'església

La Redacció

Després de mesos de treball, ja podem gaudir de la façana de l'església restaurada.

La restauració dels estucs de la façana principal de la nostra església ha estat fidedigna a l'ornamentació original de l'obra datada entre 1736 i 1739 i que van portar a terme els mestres d'obra, els germans Tomàs i Jaume Monguillot.

Les feines de restauració les han realitzades l'empresa Rècop, de la Selva del Camp, i han consistit en: escatat del revestiment en mal estat, neteja de les zones menys afectades i una posterior reconstrucció de les zones escatades.

Posteriorment a aquests treballs previs, es creà una plantilla amb la sanefa original de la façana per poder reproduir, amb materials originals, els esgrafiats.

A la part inferior de la façana, molt afectada per la humitat, s'hi féu un revestiment més pobre i s'hi ha aplicat un tractament hidròfug.

Els elements de pedra vista han rebut un tractament de neteja en sec, amb pols de vidre micronitzat i posteriors tractaments de consolidació davant la disgregació que patia.

Tot el carener de la façana s'ha revestit amb xapa de zinc per protegir-lo de la pluja, i per últim s'ha canviat la protecció existent de la rosassa per un vidre laminar de 4+4 de seguretat.

30 ANYS DEL GRUP DE TEATRE

Aquest any celebrem els 30 anys del nostre Grup de Teatre, i tot i que no tenim previst fer cap celebració especial, si que almenys ho volem commemorar representant una obra d'un dels dramaturgs més importants que ha donat la nostra terra.

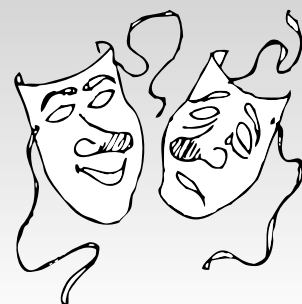
Si tot va bé i ens sabem el paper, el proper 25 de juliol, el Grup de Teatre de Vilaplana representarà l'obra "En Pólvara" d'Àngel Guimerà.

Esperem que aquest gran repte que hem emprès amb il·lusió sigui del vostre agrat.

GRUP DE TEATRE

**Grup de teatre
de Vilaplana**

PASCAL PELLICÉ MARINÉ

Electricitat i calefacció

Carrer Major, 40 - Tel. 977 81 53 28
43380 VILAPLANA

Pg. de la Mussara, 1
Vilaplana del Camp

PINTURA DECORATIVA

Josep M. Garcia

Tel. 977 815 078
Mòbil 619 233 190

Setmana Santa 2010

Aquest, tot i ser un any d'aigua, la pluja va respectar la processó de Divendres Sant.

Els majorals, molt entusiastes, amb discurs inclòs a l'hora del refresc, van ser l'Otger Espinosa, el Jaume Pujals i el Tomàs Llauredó.

Un altre detall, com podeu observar, és que la confraria dels Dolors van tornar a portar la Marer de Deu a pes, com sempre. (Les rodes es veien una mica postisses... ?)

En Mossèn Manel va lloar la nombrosa l'assistència a la processó, encara que va demanar més participació de la joventut en tots els actes. Un rector nou i jove potser ho aconseguirà

FESTA DE SANT ISIDRE - 2010

La Redacció

Dissabte 15 de maig, SANT ISIDRE

— a 2/4 d'I del migdia Missa i, tot seguit, **Processó en Honor a Sant Isidre.**

— en acabar al Casal Vilaplanenc **Festa Commemorativa dels 50 anys de la Cooperativa** i Aperitiu Popular per als socis i familiars.

— a les 7 de la tarda a la Sala Parroquial **Exposició sobre l'heràldica Catalana** i conferència a càrrec de l'heraldista **Armand de Fluvià**. En acabar hi va haver un refrigeri a la Plaça de la Vila.

Diumenge 16 de maig

— a les 8 del matí **3a Cursa atlètica de Muntanya: Vilaplana - La Mussara - Vilaplana**. Organitzada per: Tretzports i amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilaplana

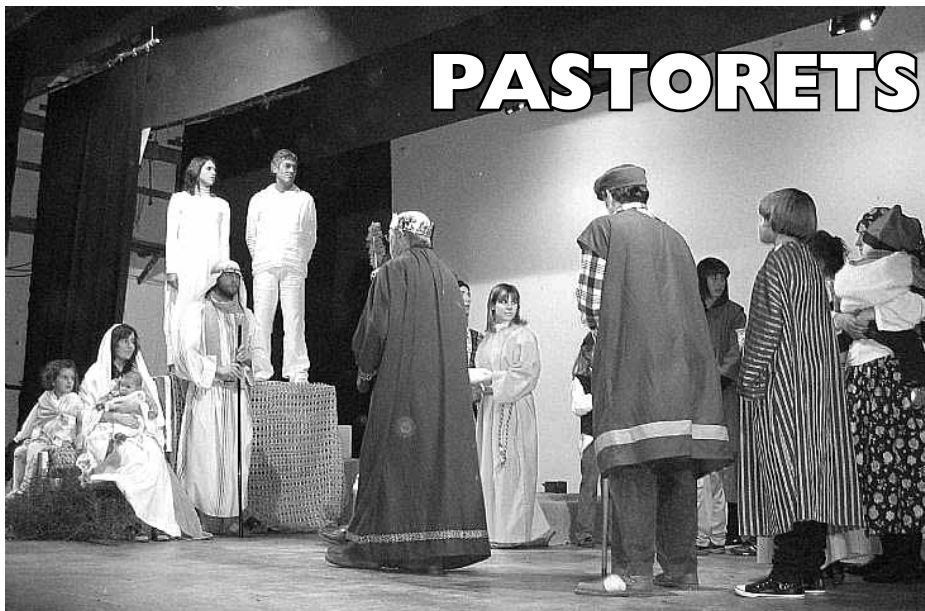
JULIOL 2010

Foto: Josep Bigorra

Dissabte i Diumenge

— de 12 a 15h: exposició de fotografies amb temes relacionades amb la pagesia i la cooperativa, amb un gran nombre de fotos antigues, **Organitzat per la Cooperativa.**

PASTORETS 2009

Foto: Jordi Mariné

La redacció

Una de les novetats durant la pro-

gramació del passat Nadal va ser la recuperació dels Pastorets.

Després d'un període llarg de temps, el Grup de Teatre de Vilaplana

es va animar per tornar a representar aquest clàssic de Nadal al nostre poble.

L'obra era d'en Josep M. Folch i Torres i la direcció va anar a càrrec del jove Jaume Virgili, el qual va saber combinar, amb molta gràcia, la tradició que demana l'obra amb unes coreografies molt modernes i més del nostre temps.

Gairebé tots els artistes del Grup de Teatre van tenir un paper destacat i una bona colla de voluntaris de totes les edats van completar el llarg repartiment.

En definitiva, el Casal es va omplir a vessar i un públic totalment entregat va gaudir molt de l'espectacle.

Nota: Aquest article, per un error informàtic, no es va poder publicar a LO PEDRIS 39 de l'abril 2010.

Processó de Corpus

Amb la diada de Corpus es va concloure el curs de Catequesi de la Parròquia.

El dissabte, els nens, catequistes i les respectives famílies vam sortir a buscar flors per engalanar els carrers de Vilaplana. Es va anar fins al camp de Fútbol pel camí vell i on hi vam berenar amb coca i xocolata.

Recollirem tot tipus de flors, tot el que vam trobar, i l'endemà, a la plaça de la vila, es feu una sanefa amb la col·laboració de tots.

PRIMERA COMUNIÓ 2010

Ernest Anguera Aixalà

Sóc l'Ernest i aquest any he fet la 1ª comunió.

Tot i que era l'únic nen que la feia, no em vaig sentir gens sol, perquè tots els nens i nenes em van acompanyar.

Els hi dono les gràcies a tots, i a l'Anna, la Mayte i la Soraya també, per les seves guitarres, a la Jaquelin i a l'Estrella per les veus, al Josep per les fotos, a la Montserrat i l'Antonio per les seves flors i a la Magda per estar amb mi durant aquests 2 anys de catequesi.

Gràcies també a tots els que vau venir a la missa i hi vau col·laborar.
Va ser un dia molt xulo i ho recor-

daré sempre.

Un petó ben fort per tots

En Sebastià Anguera i la Montserrat Martorell, el dia 5 de juny van celebrar els 50 anys de casats.

Des de aquesta redacció:
MOLTES FELICITATS

AGR BOTIGA
COOPERATIVA DE L'ALEIXAR

Hi trobaràs la millor selecció de productes naturals de la terra.
Oli, vins i caves amb D.O. Gran varietat de fruits secs.
A més productes de qualitat elaborats artesanalment.

Obert cada dia de 10 a 1 i de 5 a 8, diumenges d'11 a 2 (dilluns matí tancat)

C/ de Guardiola, 58
43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 290
Tels. oficina:
977 815 584 - 977 815 105

Genís Torres Aymamí, S.L.
CONSTRUCCIONS I OBRES

Carrer Najor, 60
Tel. 977 81 51 29
43380 VILAPLANA

AUTO ESCOLA
CATALUNYA

Pl. del Nen de les Oques, 8 - Tel. 977 32 23 19
REUS

PETI EL PETARD

La redacció

La Festa Major de Sant Pere de Reus sempre ens porta novetats i sorpreses força gratificants. Una de les novetats destacables de la Festa Major 2010 ha estat la publicació del conte Peti el Petard, a càrrec de l'autora local Mònica Mariné Grau.

Aquest conte està pensat per entretenir i explicar al públic més jove un dels actes més emblemàtics de la Festa Major reusenca, la Tronada.

Així doncs, amb el protagonista de la història, que és un petard que està molt il·lusionat de petar molt fort a la Tronada, s'explica gairebé tot el seguici festiu de Reus.

També cal dir que les il·lustracions són del Jordi Mariné, el qual, amb uns dibuixos fets amb aquarel·la, acaba donant vida i color a aquest magnífic conte.

Xerrada

Un passeig pel pla de la Mussara

A la Sala Parroquial, el 10 de juliol, dia anterior a l'Aplec, a 2/4 de 10 del vespre.

Coneixerem l'entorn natural del pla, així com també els aspectes culturals i històrics que se'n puguin derivar.

Amb l'ajut de diapositives (en Power Point) s'intentarà captar l'interès del públic vers aquest entorn natural, així com potenciar el seu respecte per aquest voltant.

Amb aquesta informació es pretén que els curiosos

que es vulguin aplegar a la Mussara, es qüestionin sobre l'ecosistema al qual estem lligats.

Entorn geològic: Exemples clarificadors de la formació del massís i de l'actual geologia.

Entorn biològic: Exemples que ens indiquin quina és la coberta vegetal del pla (i si es pot, referències a la fauna més propera i accessible).

Entorn històric i cultural: Breu repàs de la petjada humana pel poble de la Mussara i els seus masos més propers.

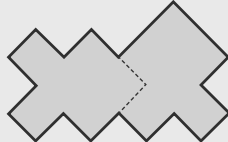
Us hi esperem

Neus Sánchez i Jordi Fernández

SOLUCIONS AL PASATEMPS

1- Només tinc un gos, un gat i un lloro.

2- Així de senzill:

3- Es pot fer només en 30 minuts. Per entendre millor la solució de la filla anomenem A, B i C els 3 talls de carn. Cada tall té els costats 1 i 2.

Els primers 10 minuts hem de coure els costats A1 i B1.

Després traiem del foc el tall B i hem de coure els costats A2 i C1.

El tall A ja està fet. Han passat 20 minuts. En els propers 10 minuts es couen els costats B2 i C2. En total 30 minuts. Podran dinar 10 minuts abans.

PLACIT

- ELECTRICITAT
- FONTANERIA
- CALEFACCIÓ
- GAS

Mas del Aleu, 14
43365 ALFORJA
Tels. 649 200 747 - 977 816 116

Dietètiques Cabré, C.B.

ALIMENTS NATURALS I DE RÈGIM
HERBORISTERIA
CONSULTA NATURISTA

C/ dels Jurats, 19 - 43205 REUS
Tel. 977 31 52 55

Josep Pujals i Carreté

En el número anterior us proposàvem de que, entre tots, fem possible que no es perdin paraules, expressions, documentació o estris que formen part del patrimoni de tots els vilaplanencs.

Per a properes edicions podríem centrar-nos en recuperar noms d'estris casolans. Imaginem-nos entrant a casa fa anys el que hi veiem, el que hi trobàvem,... que hi havia a l'entrada de casa? a la planta baixa, els guarniments dels animals, els components d'un carro, els estris de conrear la terra, del picapedrer, del margetaire, i d'altres. Un cop a dalt, els estris de la vora del foc, el quarto bo, l'eixida, el rebost,

Penseu-hi. Us sorprendrà la quantitat de coses que coneixeu i que a molta gent li agradarà conèixer i conservar. Ben pensat, amb tot el que arrepleguem podríem organitzar una exposició i algun acte il·lustratiu. Penseu també si conserveu algun estri, alguna fotografia, informacions,...

El material podeu fer-me'l arribar directament, quan ens vegem, o be a l'adreça electrònica que teniu al final. Si us va millor, també us el puc recollir a casa vostra.

Un reguitzè, vinassa, remolta, fer els gegants, menescal, malforjat, bitllot, quadro, solesma, naltros, valtros, la vela del carro i el pàmpol, el sofre, la barriquera, la destraleta i el destralot, el bosset, el cabassó, la civadera, el collar, els reculans, les retrangles, el vencilló, les llongues, les varetes, les vares, la mitja màquina, el fuell, les estores, la bossa del carro, el travesser, la manta del

carro, la borrasa,...cap d'amunt, cap d'avall, cap de l'escala, la mitja lliura, la mitja terça, tres onces, cap-cigrany, plegar, batre, veremar, botzeguins, esparidenyes, camions, el caldo i l'escorregut, esgatimar, faram, jaç, fer la via, tenir traça, matxucar, envescar, anar a joca, anar a l'aguait, anar a regonèixer, anar a vetllar, un verdanc, tenir modos, "fer" el vermut, aclucar-se, apriar, la taleia, arri-

bar a les tres pedretes, donar una solta, saragatada, patada a l'arna, desavinent, malandando, estorrossar, mengívol, engiponar, fer perténir, les batallades, fer dissabte, retalló, tres canes gran, empo-degar, passar de fusa, mocar la llosa, matar l'hora, galdós, llaurar dret, màrfega, parar lloses,....

www.pujalscarrate@gmail.com

■ ■ ■

MUSSARA

CENTRE D'EQUITACIÓ

677 50 79 44 - Classes

677 50 79 45 - Excursions

Carretera de Vilaplana a la Selva del Camp, km 6,8

Comiat a la primera promoció d'alumnes de 6è del CEIP Cingle Roig de Vilaplana, curs 2009-2010

AMPA del Ceip Cingle Roig de Vilaplana

Benvolguts Alumnes !

Des d'aquell bon dia en què, sense fer massa soroll i quasi de puntetes, un grup de deu nenes i de cinc nens, carregats amb motxilles plenes de candidesa i esperança, encetàveu un dels projectes educatius més il·lusionants dels darrers anys: reobrir l'ESCOLA del vostre poble... ja han passat cinc anys.

Ha estat —un llarg camí ple d'aventures i de coneixences— on, tot i els dubtes, les pors i les dificultats, que suposa qualsevol nou viatge, heu arribat, per fi, a bon port. Probablement, no ha estat una meta fàcil d'assolir, ja que al principi us podia semblar llunyana i difícil, però que finalment heu aconseguit traspasar gràcies al vostre esforç i bona voluntat per aprendre; així com també, gràcies al bon mestratge dels vostres professors i educadors. Tots ells us han ensenyat a consolidar aquells coneixements i habilitats que esdevindran eines imprescindibles per desenvolupar-vos com a persones de bé en un futur no gaire llunyà. Una escola que també us ha servit de model per encendre la llum d'uns valors humans fonamentals com ara: l'amistat, la solidaritat, la sinceritat, el respecte a les persones i a l'entorn natural, la constància en el treball...

Des d'aquell sortós 12 de setembre de 2005 en què, sense fer massa soroll i quasi de puntetes, tres nenes, la Khadija, la Laia i la Marta i un nen, el Marc, carregats amb motxilles plenes de candidesa i esperança, començàveu segon curs de primària... ja han passat cinc anys. Cinc cursos durant els quals, la Khadija va haver de marxar cap a França a estudiar, però en què també s'hi han anat incorporant gradualment tres nous companys: el Nicolàs, el Johny i l'Adrià per fer junts aquest fructífer camí.

Ha estat —un llarg camí ple d'aventures i de coneixences— on heu anat recollint els fruits que us ha donat

Els alumnes de 6è: Marc, Marta, Laia, Jhonny, Nico i Adrià reposant a la tanca del pati de l'escola, amb el campanar com a teló de fons.

l'escola, però on també i de forma recíproca, els mestres i les famílies hem après de vosaltres. I així, amb la vostra manera particular de fer camí: jugant, rient, plorant, discutint, estudiant... que ha estat única, heu deixat una petjada irreplicable dins de la memòria col·lectiva d'aquesta escola. Un camí on heu anat veient com aquella primerenca ESCOLA, que reobria portes després de deu anys de trist desert escolar a Vilaplana (1994-2004), ha anat, a poc a poc, ampliant, millorant i consolidant el projecte educatiu que va encetar al 2005. I, com heu pogut comprovar, així ha estat, tant a nivell d'alumnes, de professorat i de cursos com a nivell d'unes instal·lacions més àmplies, més modernes i més ben dotades.

Però, com bé sabeu, tot viatge i tot camí té un punt de partida i d'arribada. I benauradament o malauradament, avui arriba el dia del vostre comiat escolar. Penseu que tan sols heu acabat un cicle del llarg periple educatiu, que encara teniu per davant, i que aquesta primera etapa a l'escola rural i pública de Vilaplana us ha servit per adquirir experiència, bagatge cultural i valors humans per començar, amb renovades forces, el trajecte cap a un nou i suggeridor camí, on ben aviat us aturareu: l'Institut.

I en aquest dia del teu adéu, trist o alegre, però de ben segur entranyable per guardar dins del teu cor, només ens resta dir-te: ESTIMAT-ADA ALUMNE de 6è que, malgrat la boira que puguis trobar-te en el camí, com canta aquella preciosa cançó d'en Lluís Llach: "Que tinguis sort... per caminar més enllà amb aquella cànida i esperançadora motxilla que has anat omplint del fruit que t'hem intentat donar des de la teva ESCOLA."

"Si em dius adéu
Vull que el dia sigui net i clar
Que cap ocell
Trenqui l'harmonia del seu cant
Que tinguis sort
I que trobis el que t'ha mancat en mi.
(...)
I així pren, i així pren
Tot el fruit que et pugui donar
El camí que poc a poc escrius
Per demà
Que demà, que demà
Mancará el fruit de cada pas
Per això malgrat la boira cal
Caminar"

Moltes gràcies, que tinguis sort i fins a sempre.

A Vilaplana, juny de 2010.

VILAPLANA

ELS ALUMNES DE 6È S'ACOMIADEN DE L'ESCOLA CINGLE ROIG DE VILAPLANA

✍ Els alumnes de 6è

MARTA

A mi, em sembla que he estat molt a gust des de segon fins ara sisè (5 anys!!!!)

Jo me'n recordo que anava a l'Aleixar, on vaig fer P-3, P-4 i P-5 amb l'Anna Maria i primer amb el Josep Maria.

Quan vaig saber que s'obriria l'escola de Vilaplana vaig estar molt contenta, però em sabia una mica de greu deixar els amics, els mestres, però ja vaig entendre que hauria de venir.

Quan vagi a l'institut, cada dimecres i divendres els vindré a veure. Em costarà una mica adaptar-m'hi, però crec que ho aconseguiré.

Conxi, mai no t'oblidaré, perquè he estat cinc anys aquí en aquesta escola.

T'enyoraré a tu Conxi i a l'escola... però jo tinc molta confiança amb tu.

Us enyoraré a tots!!!

LAIA

Jo he estat molt a gust aquests cinc anys a l'escola de Vilaplana.

A mesura que han anat passant els anys, l'escola s'ha fet més gran:

primer érem 15 alumnes en tota l'escola i ara hi som 29 alumnes!!!

Em fa molta pena marxar a l'insti, però, tothom ha de marxar algun dia o altre de l'escola. No?.

També de l'escola recordo molts bons moments de quan ens reuníem tota l'escola i fèiem activitats com la castanyada, sant Jordi...

Tampoc no oblidaré mai la Conxi, que ha estat cinc anys la meva mestra i la meva directora. I cada any que ha passat tinc més confiança amb ella.

Aquests m'han passat molt ràpid, senyal que m'ho he passat molt bé!!

Us juro que vindré a veure-us de tant en tant!!

Fins mai més escola, i que creixis molt més!!

MARC

Aquests cinc cursos a l'escola Cingle Roig han estat uns anys que he après molt, però francament, en alguns moments no hi he hagut molta diversió. Pensa que el primer any hi havia set nenes i jo !!!!!

Però malgrat això vaig aprendre molt.

El segon any va venir un company nou, el Nico, tenia un company per jugar i aquell any m'ho vaig passar més bé.

El tercer any, un altre bon company, el Jhonny i ja érem més i tal com diuen: "com més serem més ens divertirem".

Un altre any, un company nou, l'Adrià el quart any. La baixa de la Conxi, la nostra tutora, va fer que el ritme fos més baix. El cinquè any i l'últim ha estat un any molt bo per la diversió i pels estudis, ja que la Conxi ens ha apretat per anar bé a l'institut, cosa que agraeixo.

En resum han estat uns bons anys, on he passat la meua etapa escolar i espero que tingui la mateixa sort a allà, a l'institut de les Borges.

Gràcies per tot escola i AMPA i, sobretot a tu Conxi, us desitjo molta sort. Adéu!!!

JHONNY

He passat tres anys en aquesta escola i em costa una mica acomiadar-me del col·le, però tinc una mica de ganes d'anar cap a l'institut.

Trobaré a faltar una mica el David, el Ximo, el Raül i la Conxi.

Gràcies per tot el que he après!!!

Aurevoir!!! Goodbye!!!

Adios!!! Adéu!!!

NICO

M'ha agradat estar amb vosaltres aquests quatre anys.

El primer any tenia molta por perquè no coneixia a ningú i no sabia parlar el català.

El segon any va vindre el Jhonny i ens ho vam passar molt bé.

El tercer any va arribar l'Adrià, ens va costar una mica però ens vam fer amics.

Aquest any hem d'estudiar molt perquè la Conxi ho diu, per preparar-nos per l'institut.

Adéu!!! Fins a una altra!

ADRIÀ

Aquests dos anys han estat molt bé.

Nous amics, noves professores, però la persona que més m'ha ajudat ha estat la Conxi, en ajudar-me en el que no entenia i sobretot a aprovar el curs.

He conegut l'Achraf i la Carla de 5è.

El Marc, la Laia, la Marta, el Jhonny i el Nicolas de 6è. L'Olga, la Mireia, l'Àlex i el Sergi de 4t.

Jo vaig a Reus però espero que algun dia ens retrobem.

LA FRESCA

Dibuixem
banyadors i bikinis

ANNA - 3 ANYS

SILVIA - 3 ANYS

MONTSE - 4 ANYS

QUPMALBAIM - 4 A.

ISMAEL - 5 ANYS

MARIONA - 5 ANYS

PAU - 5 ANYS

SANDRA - 5 ANYS

ANNA V. - 5 ANYS

ARIADNA - 6 ANYS

OT - 6 ANYS

AINOHA - 7 ANYS

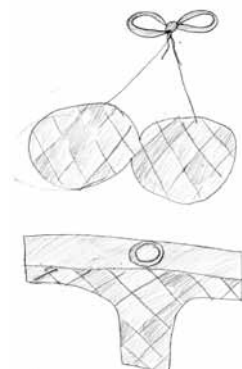
JOAO

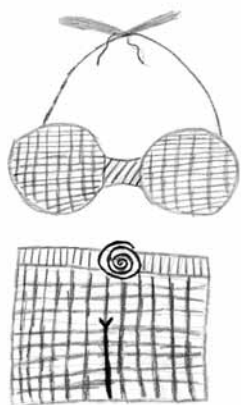
MARINA - 7 ANYS

ANNA - 8 ANYS

OLGA - 9 ANYS

MIREIA - 9 ANYS

PERE - 9 ANYS

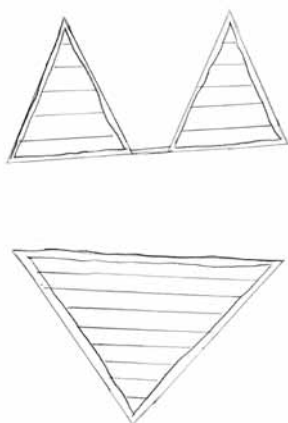
ACHRAF - 10 ANYS

ÀLEX - 10 ANYS

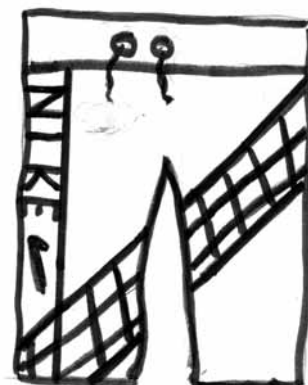
CARLA - 11 ANYS

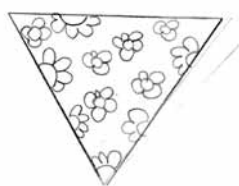
LAIA - 11 ANYS

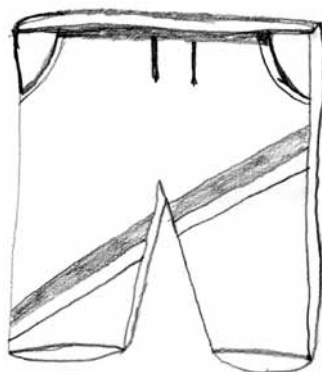
ADRIÀ - 11 ANYS

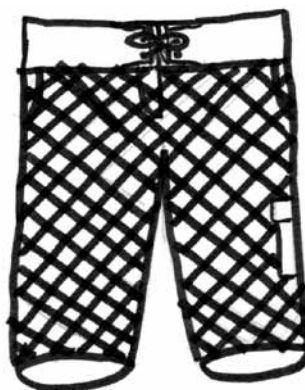
MARC - 12 ANYS

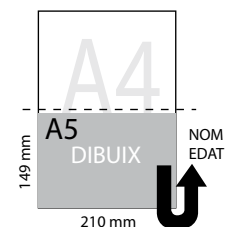
MARTA - 12 ANYS

NICOLAS - 13 ANYS

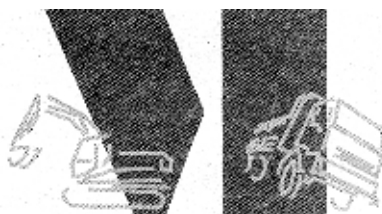
JHONNY - 14 ANYS

Recorda que el dibuix s'ha de fer tamany "quartilla" (mig A4) i darrera cal posar el nom complet i l'edat."

LA FRESCA Bon estiu

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MIRALLES

JOSEP M. MARINÉ MIRALLES, S.L.

Carrer de les Creus, núm. 2 - Tel. 977 816 489 - 610 282 029 - 43356 **ALFORJA**

IX TROBADA FUTBOL BASE P.V. MORA DUÑÓ

✍ *Artur Àvila*

El passat diumenge 13 de juny va celebrar-se al camp del "Bosc de l'Olla" una nova edició de la trobada de futbol base que porta el nom del Pere Valentí Mora Duñó, que com tots sabem ens va deixar fa uns anys.

En aquesta edició, hi participaven 4 equips prebenjamins, 4 benjamins i 4 infantils femení.

En categoria prebenjamí, van participar-hi l'Atletic Segre de Lleida, l'Escola Mare de Déu del Remei d'Alcover, Les Borges del Camp i l'equip local UE Vilaplana. Després d'enfrontar-se tots contra tots, van jugar la final els 2 primers classificats del matí, que van ser l'escola Mare de Déu del Remei i el CD Les Borges. A la final, els del Baix Camp es van imposar als de l'Alt Camp, mentre que la copa de tercer classificat se la va endur l'equip del nostre poble.

En categoria benjamí, els equips que ens visitaven eren Les Borges "A", Les Borges "B" i el Santes Creus de Reus. L'equip de Vilaplana no va poder fer gaire cosa davant de tres rivals molt

competitius que juguen tot l'any federadament. La final la van disputar el Santes Creus i Les Borges "B", i tot i acabar en victòria reusenca per 1 gol a zero, es va proclamar campió l'equip borgenc, donat que els de Reus havien alineat a un porter en edat aleví.

En categoria infantil femení, van participar el Sant Andreu de Barcelona, el Suburens de Sitges, l'Independent i

la UE Vilaplana. Les noies de Vilaplana, Paula Juanpere, Alba Àvila, Berta Ritu, Marina Llorba, Marina Espinosa, Mar Benach i les bessones Irene i Marcela, van fer un digne paper davant uns potents rivals; fins i tot van guanyar per 3 a 2 a l'equip que posteriorment es va proclamar campió, el Suburens de Sitges.

3ª cursa atlètica a Vilaplana

Extret del Bloc de Tomàs Bigorra

El dia 16 de maig va tenir lloc la tercera edició de la cursa atlètica de muntanya Vilaplana - La Mussara - Vilaplana organitzada per **TRETZESPORTS** amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilaplana.

Aquesta edició ha resultat un èxit de participació i any rere any la cursa es va consolidant. Finalment s'han inscrit 302 participants, dels quals 200 l'han fet corrent i 102 caminant.

Enguany el recorregut era diferent a les edicions anteriors, la pujada fins a la Mussara l'han fet pel camí de les Tosques i la baixada pel Camí dels Garriquets. Els atletes a més de fer esport han pogut gaudir durant tota la cursa d'uns espais naturals fabulosos.

La prova és apta per a tots els públics, es pot realitzar caminant o, els més preparats i agosarats, la poden fer

corrent.

La sortida s'ha donat des del Casal Vilaplanenc a 2/4 de nou per als que fan la cursa caminant i a 2/4 de deu s'ha donat la sortida per als corredors.

El primer en arribar, en la modalitat caminant ha estat Pere Pinel Garcia

(Associació Excursionista Catalunya) que ha fet un temps de 1:51'18.37. El millor temps des que corrien l'ha fet l'atleta Sergi Casas López (Club Atlètic Montblanc) que ha invertit un temps de 1:08'12.52

La Redacció

Foto: Josep Bigorra

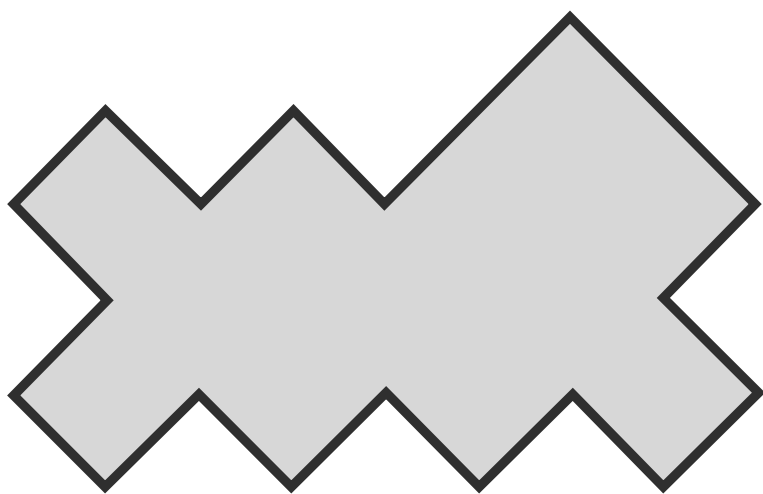
Francesc Mariné

El passat 22 de maig va morir el matemàtic i divulgador científic Martin Gardner (1914-2010), conegut pels seus jocs de matemàtiques recreatives. Gardner va escriure més de 70 llibres i una columna de jocs matemàtics a la revista Scientific American durant més de 20 anys.

Per a recordar-lo, aquí teniu 3 dels seus problemets. Segur que us entretingran i us faran trencar el cap una bona estona:

1 - Quants animals tinc a casa meva? Us donaré una pista: tots són gossos menys dos, tots són gats menys dos i tots són lloros menys dos.

2 - S'ha de partir aquesta figura en dues parts exactament iguals. Sembla fàcil però proveu-ho i veureu que no ho és. No mireu la solució abans d'hora!

3 - La família Barbacoa ha de fer 3 talls de carn a la brasa. Tenen molta gana però tenen unes graelles petites en les que només hi caben dos talls. El pare diu:

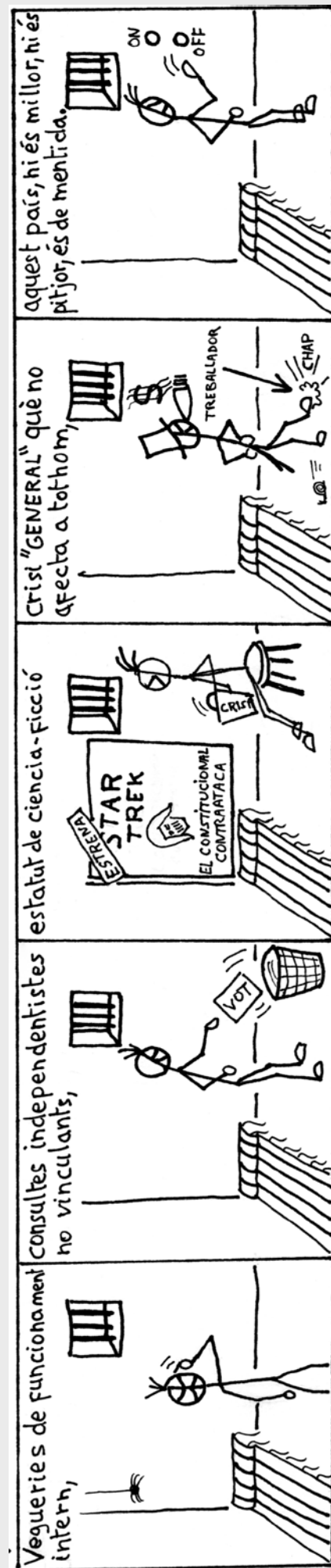
— Per a coure cada costat del tall de carn necessitem 10 minuts. Per tant, posarem 2 talls alhora, que tardaran 20 minuts: 10 minut un costat i 10 minuts més l'altre. El tercer tall tardarà 20 minuts més. Així que el dinar estarà fet en 40 minuts.

Però la filla espavilada diu:

— Vinga, home! Es pot fer molt més ràpid!

Quina solució ha trobat la filla?

Les solucions són a la pàgina 24

SUBMINISTRAMENT DE PAPELERIA
MATERIAL D'OFICINA E INFORMÀTICA

COMERCIAL REUS 4tre

C/ Cornudella del Montsant, 39 - 43206 REUS
Telèfon 902 023 390 - Fax comandes 900 65 66 67
E-mail: ventas@cr4.es

Descom
DESARROLLO DE COMPRAS

Josep Tost

QUEVIURES I
TRANSPORTS

Dr. Mallafré, 12 - Tel. 977 81 50 87
VILAPLANA

celebrem
els
50
anys

Cooperativa
Agrícola

Caixa Rural
de Vilaplana

Els nostres carrers

PASSEIG
DE
LA MUSSARA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AJUNTAMENT
DE VILAPLANA

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

CONSELL COMARCAL
DEL BAIX CAMP

LO PEDRÍS

